II Các Vua

1 Sau khi A-háp băng hà, dân Mô-áp phản
nghịch cùng Y-sơ-ra-ên.
2 A-cha-xia té ngang qua song lầu mình tại Sa-
ma-ri và vì cớ ấy mang bịnh. Người bèn sai sứ
giả đi, mà dặn rằng: hãy đi cầu vấn Ba-anh-Xê-
bụt, thần của Eùc-rôn, đặng cho biết ta sẽ lành
bịnh này chăng?
3 Nhưng thiên sứ của Đức Giê-hô-va phán với
Ê-li, người Thi-sê-be, rằng: Hãy chổi dậy, đi lên
đón các sứ giả của vua Sa-ma-ri, và nói với họ
rằng: Trong Y-sơ-ra-ên há không có Đức Chúa
Trời sao, nên ngươi đi cầu vấn Ba-anh-Xê-bụt,
thần của Eùc-rôn?
4 Bởi cớ đó, Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Ngươi sẽ không xuống khỏi giường mà ngươi đã
lên, nhưng hẳn sẽ chết. Đoạn, Ê-li đi.
5 Các sứ giả trở về cùng A-cha-xia, người hỏi
rằng: Vì sao các ngươi trở về?
6 Chúng thưa rằng: Có một người đi lên đón
chúng tôi, và nói với chúng tôi rằng: Hãy trở về
cùng vua đã sai các ngươi, và nói với người rằng:
Đức Giê-hô-va đã phán như vầy: Trong Y-sơ-ra-
ên há không có Đức Chúa Trời sao, nên ngươi
sai đi cầu vấn Ba-anh-Xê-bụt, thần của Eùc-rôn?
Bởi cớ đó, ngươi sẽ không xuống khỏi giường
mà ngươi đã lên, nhưng hẳn sẽ chết.
7 Vua bèn hỏi họ rằng: Người đi lên đón các
ngươi và nói những lời ấy ra sao?

8 Chúng thưa: Người đó mặc áo lông, và thắt
lưng bằng dây da. Vua nói rằng: Aáy là Ê-li,
người Thi-sê-be.
9 Vua bèn sai một quan cai năm mươi lính đi
với năm mươi lính mình lên cùng Ê-li Vả, Ê-li
đang ngồi trên chót gò. Quan cai nói với người
rằng: Hỡi người của Đức Chúa Trời, vua đòi ông
xuống.
10 Nhưng Ê-li đáp cùng quan cai năm mươi
lính rằng: Nếu ta là người của Đức Chúa Trời,
nguyện lửa từ trên trời giáng xuống thiêu đốt
ngươi, luôn với năm mươi lính của ngươi đi!
Lửa từ trên trời liền giáng xuống thiêu đốt quan
cai và năm mươi lính của người.
11 A-cha-xia lại sai đến Ê-li một quan cai năm
mươi lính khác đi với năm mươi lính người. Qua
này nói với Ê-li rằng:” Hỡi người của Đức Chúa
Trời, vua phán như vầy: Hãy mau mau xuống.
12 Nhưng Ê-li đáp với người rằng: Nếu ta là
người của Đức Chúa Trời, nguyện lửa từ trên
trời giáng xuống thiêu đốt ngươi với năm mươi
lính của ngươi đi. Lửa của Đức Chúa Trời liền
từ trời giáng xuống thiêu đốt quan cai với năm
mươi lính của người.
13 A-cha-xia lại sai một quan cai năm mươi lính
đi với năm mươi lính mình. Quan cai này lên
đến, quì gối xuống trước mặt Ê-li, cầu xin người
rằng: Hỡi người của Đức Chúa Trời, xin ông xem
quí trọng mạng sống của tôi và mạng sống của
năm mươi người này, là kẻ tôi tớ ông.

14 Kìa, lửa đã giáng từ trời, thiêu nuốt hai quan
cai năm mươi lính trước, và năm mươi lính của
họ; nhưng bây giờ, xin xem mạng sống tôi là quí
trọng trước mặt ông.
15 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va nói cùng Ê-li
rằng: Hãy đi xuống với người, chớ sợ chi. Vậy,
Ê-li chổi dậy đi xuống với quan cai đến cùng vua.
16 Người nói với vua rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Bởi vì ngươi có sai sứ giả đến cầu vấn
Ba-anh-Xê-bụt, thần của Eùc-rôn, (há trong Y-sơ-
ra-ên chẳng có Đức Chúa Trời để cầu vấn sao?)
nên ngươi sẽ không xuống khỏi giường ngươi đã
trèo lên, vì ngươi chắc sẽ quả chết.
17 Vậy, A-cha-xia thác, theo như lời Đức Giê-
hô-va đã cậy Ê-li mà phán ra. Giô-ram kế vị cho
người, nhằm năm thứ nhì của Giô-ram, con trai
Giô-sa-phát, vua Giu-đa; bởi vì A-cha-xia không
có con trai.
18 Các công việc khác của A-cha-xia đã làm đều
chép trong sách sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.

2

1 Khi Đức Giê-hô-va muốn đem Ê-li lên trời
trong một cơn gió lốc, Ê-li và Ê-li-sê ở Ghinh
ganh đi ra.
2 Ê-li nói với Ê-li-sê rằng: Ta xin ngươi hãy ở
đây; vì Đức Giê-hô-va sai ta đi đến Bê-tên. Ê-li-
sê thưa với người rằng: Tôi chỉ Đức Giê-hô-va
hằng sống và chỉ mạng sống thầy mà thề rằng,
tôi chẳng hề lìa khỏi thầy. Như vậy, hai người đi
xuống Bê-tên.

3 Các môn đồ của những tiên tri ở tại Bê-tên
đến nói với Ê-li-sê rằng: Anh có biết rằng ngày
nay Đức Giê-hô-va sẽ cất thầy của anh lên khỏi
anh chăng? Người đáp: Phải, ta biết; các ngươi
hãy làm thinh đi!
4 Ê-li nói với Ê-li-sê rằng: Ta xin ngươi hãy ở
đây, vì Đức Giê-hô-va sai ta đi đến Giê-ri-cô. Ê-
li-sê lại thưa rằng: Tôi chỉ Đức Giê-hô-va hằng
sống và chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi
chẳng hề lìa khỏi thầy. Như vậy, hai người đi
đến Giê-ri-cô.
5 Các môn đồ của những tiên tri ở tại Giê-ri-cô
đến gần Ê-li-sê, nói với người rằng: Anh có biết
rằng ngày nay Đức Giê-hô-va sẽ cất thầy của anh
lên khỏi anh chăng? Người đáp: Phải, ta biết;
các ngươi hãy làm thinh đi!
6 Ê-li nói với người rằng Ta xin ngươi hãy ở
đây, vì Đức Giê-hô-va sai ta đi đến Giô-đanh. Ê-
li-sê thưa rằng: Tôi chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống
và chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi chẳng
hề lìa khỏi thầy. Như vậy, hai người cứ đi với
nhau.
7 Có năm mươi người trong các môn đồ của
những tiên tri đi theo, đứng cách xa đối ngang
Giô-đanh; còn Ê-li và Ê-li-sê đứng lại tại mé
sông.
8 Ê-li bèn lấy áo tơi mình, cuốn lại, đập trên
nước; nước bèn rẽ ra hai bên, và hai người đều
đi ngang qua trên đất khô.
9 Khi đi qua rồi, Ê-li nói với Ê-li-sê rằng: Hãy
xin điều ngươi muốn ta làm cho ngươi, trước

khi ta được cất lên khỏi ngươi. Ê-li-sê thưa rằng:
Nguyền xin thần của thầy cảm động tôi được bội
phần.
10 Ê-li nói với người rằng: Ngươi cầu xin một
sự khó. Song nếu ngươi thấy ta lúc ta được cất
lên khỏi ngươi, ắt sẽ được như lời bằng chẳng,
thì không được.
11 Hai người cứ vừa đi vừa nói với nhau, kìa,
có một cái xe lửa và ngựa lửa phân rẽ hai người;
Ê-li lên trời trong một cơn gió lốc.
12 Ê-li-sê nhìn thấy, bèn la lên rằng: Cha tôi ôi!
cha tôi ôi! là xe và lính kỵ của Y-sơ-ra-ên! Đoạn,
Ê-li-sê không còn thấy người nữa; rồi người nắm
áo mình xé ra làm hai mảnh.
13 Ê-li-sê bèn lấy cái áo tơi đã ở nơi mình Ê-li
rơi xuống, trở về, đứng tại trên mé Giô-đanh.
14 Người lấy cái áo tơi đã ở nơi mình Ê-li rơi
xuống, đập nước, và nói rằng: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Ê-li ở đâu? Khi người đã đập nước
rồi, nước bèn rẽ ra hai bên, và Ê-li-sê đi ngang
qua.
15 Khi các môn đồ của những tiên tri ở Giê-ri-
cô đối ngang Giô-đanh, thấy Ê-li-sê, thì nói rằng:
Thần Ê-li đổ trên Ê-li-sê. Họ đến đón người, sấp
mình xuống đất trước mặt người,
16 và nói với người rằng: Tại đây, giữa các tôi
tớ thầy, có năm mươi người mạnh dạn; hãy cho
phép họ đi tìm chủ thầy; có lẽ Thần của Đức
Giê-hô-va đem người đi, ném trên núi nào hay
là trong trũng nào chăng? Ê-li-sê đáp: Chớ sai
họ đi.

17 Nhưng chúng nài ép người, đến đỗi người
xấu hổ, bèn nói rằng: Hãy sai họ đi đi. Chúng
liền sai năm mươi người đi tìm Ê-li trong ba ngày,
mà tìm chẳng đặng.
18 Chúng trở về, Ê-li-sê vẫn ở tại Giê-ri-cô;
người bèn nói với họ rằng: Ta há chẳng bảo các
ngươi chớ có đi sao?
19 Dân cư của Giê-ri-cô nói cùng Ê-li-sê rằng:
Chỗ xây cất thành này tốt lắm y như chúa tôi
thấy; nhưng nước thì độc và đất thì chai.
20 Người đáp: Hãy đem cho ta một cái bình
mới, và đựng muối ở trong. Chúng đem bình
đến cho người.
21 Người bèn đi đến nguồn nước, đổ muối
xuống nước, mà nói rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Ta đã chữa lành cho nước này, tự nó
sẽ chẳng còn gây ra sự chết, hoặc sự nân nữa.
22 Vậy, theo lời của Ê-li-sê phán ra, nước được
chữa lành còn đến ngày nay.
23 Từ đó, Ê-li-sê đi lên Bê-tên. Đang đi dọc
đường, có những trẻ con trai ở thành ra nhạo
báng người, mà rằng: ù lão trọc, hãy lên! ù lão
trọc, hãy lên!
24 Người xây lại ngó chúng nó, và nhân danh
Đức Giê-hô-va mà rủa sả chúng nó. Liền có hai
con gấu cái ra khỏi rừng, cấu xé bốn mươi hai
đứa trong bọn chúng nó.
25 Từ đó Ê-li-sê đi đến núi Cạt-mên; đoạn từ
nơi ấy người trở về Sa-ma-ri.

3

1 Giô-ram, con trai A-háp, lên ngôi làm vua Y-
sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri, năm thứ mười tám đời vua
Giô-sa-phát vua Giu-đa, và cai trị mười hai năm.
2 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
song không giống như cha và mẹ người; bởi vì
người có trừ bỏ tượng thần Ba-anh mà cha người
đã dựng lên.
3 Dầu vậy, người cũng ham theo tội lỗi của Giê-
rô-bô-am, con trai Nê-bát, tức là tội đã gây cho
Y-sơ-ra-ên can phạm. Người chẳng hề chịu bỏ
đi.
4 Vả, Mê-sa, vua dân Mô-áp, nuôi nhiều bầy
chiên, hằng năm người tiến cống cho vua Y-sơ-
ra-ên một trăm ngàn chiên con, và trăm ngàn
chiên đực chưa hớt lông.
5 Nhưng xảy ra khi A-háp băng hà, vua Mô-áp
dấy nghịch cùng vua Y-sơ-ra-ên.
6 Bấy giờ, vua Giô-ram đi ra khỏi Sa-ma-ri kiểm
điểm cả Y-sơ-ra-ên.
7 Người sai báo với Giô-sa-phát, vua Giu-đa,
rằng: Dân Mô-áp đã phản nghịch cùng tôi. Vua
có muốn đến cùng tôi giao chiến với Mô-áp
chăng? Giô-sa-phát đáp rằng: Tôi sẽ đi; tôi như
ông, dân sự tôi như dân sự ông, ngựa tôi như
ngựa của ông.
8 Người lại tiếp: Chúng ta sẽ đi lên đường nào?
Giô-ram đáp: Bởi con đường của đồng vắng Ê-
đôm.
9 Aáy vậy, vua Y-sơ-ra-ên, vua Giu-đa và vua Ê-
đôm đồng kéo ra, đi vòng bảy ngày đường, đoạn
họ không có nước cho đạo binh và súc vật theo.

10 Vua Y-sơ-ra-ên bèn nói rằng: Than ôi! Đức
Giê-hô-va đã gọi ba vua này đến đặng nộp vào
tay Mô-áp.
11 Nhưng Giô-sa-phát hỏi: ỳ đây há chẳng có
tiên tri nào của Đức Giê-hô-va để chúng ta nhờ
người mà cầu vấn Đức Giê-hô-va chăng? Một
đầy tớ của vua Y-sơ-ra-ên thưa rằng: ỳ đây có
Ê-li-sê, con trai của Sa-phát, là kẻ đã hầu việc
Ê-li.
12 Giô-sa-phát tiếp: Lời phán của Đức Giê-hô-
va vốn ở nơi người. Vậy, vua Y-sơ-ra-ên, Giô-sa-
phát, và vua Ê-đôm, bèn đi đến người.
13 Ê-li-sê nói với vua Y-sơ-ra-ên rằng: Vua và
tôi có can hệ gì chăng? Khá đi cầu vấn các tiên
tri của cha và mẹ vua. Vua Y-sơ-ra-ên đáp rằng:
Chẳng vậy đâu; vì Đức Giê-hô-va đã gọi ba vua
này đến, đặng nộp vào tay Mô-áp.
14 Ê-li-sê bèn nói: Đức Giê-hô-va vạn quân
hằng sống, tôi đứng trước mặt Ngài, mà thề
rằng, nếu tôi không kính nể Giô-sa-phát, vua
Giu-đa, thì tôi chẳng xem vua ra sao, và cũng
không thấy đến nữa.
15 Nhưng bây giờ, hãy đem đến cho tôi một
người khảy đàn. Trong lúc người ấy khảy đàn,
thì tay của Đức Giê-hô-va ở trên Ê-li-sê.
16 Người nói: Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Hãy đào cho nhiều hầm hố khắp trong trũng này.
17 Vì Đức Giê-hô-va phán rằng: Các ngươi sẽ
không thấy gió, cũng chẳng thấy mưa, thế mà
trũng này sẽ đầy dẫy nước, và các ngươi, bầy

chiên, cùng súc vật của các ngươi, đều sẽ uống
nước được.
18 Nhưng Đức Giê-hô-va coi sự này là nhỏ mọn
quá: Ngài lại sẽ phó luôn dân Mô-áp vào tay các
ngươi.
19 Các ngươi sẽ phá hủy hết thảy những thành
kiên cố, những thành thị tứ, đốn những cây tốt,
bít mọi suối nước, và lấy đá làm hư hại đồng
ruộng màu mỡ.
20 Vậy, buổi sáng, nhằm giờ người ta dâng của
lễ chay, thấy nước bởi đường Ê-đôm đến, và xứ
bèn đầy những nước.
21 Khi dân Mô-áp hay rằng các vua ấy đi lên
đặng đánh mình, thì nhóm hết thảy những
người có thể nai nịch binh khí được trở lên, và
đứng tại bờ cõi xứ.
22 Ngày sau dân Mô-áp chổi dậy thật sớm; khi
mặt trời mọc soi trên nước, dân Mô-áp thấy
trước mặt mình nước đỏ như máu,
23 thì la lên rằng: Aáy là máu! Chắc ba vua
ấy đã tranh chiến nhau, đánh giết lẫn nhau. Bây
giờ, hỡi dân Mô-áp! hãy đi cướp của.
24 Vậy, chúng đi đến trại quân Y-sơ-ra-ên;
nhưng dân Y-sơ-ra-ên chổi dậy, hãm đánh dân
Mô-áp, chúng nó chạy trốn khỏi trước mặt dân
Y-sơ-ra-ên. Đoạn, dân Y-sơ-ra-ên loán vào xứ,
hãm đánh Mô-áp.
25 Họ phá hủy các thành, ai nấy lấy đá liệng
vào lấp các đồng ruộng màu mỡ, bít các nguồn
nước, và đốn những cây tốt. tại Kiệt-Ha-rê-sết
chỉ còn lại những vách thành: Những quân ném

đá cũng vây xông phá các vách đó nữa.
26 Vua Mô-áp thấy mình không thế chống nổi,
bèn đem theo mình bảy trăm người cầm gươm,
toan xông đến nơi vua Ê-đôm; nhưng không thế
nào được.
27 Người bèn bắt thái tử, là kẻ phải kế vị mình,
dâng làm của lễ thiêu tại trên vách thành. Bèn
có cơn thạnh nộ nổi phừng cùng Y-sơ-ra-ên; thì
họ lìa khỏi vua Mô-áp, và trở về xứ mình.

4

1 Vả, có vợ của một người môn đồ của các đấng
tiên tri đến phàn nàn cùng Ê-li-sê, mà rằng: Kẻ
tôi tớ ông, là chồng tôi, đã qua đời; và ông biết
rằng kẻ tôi tớ ông kính sợ Đức Giê-hô-va. Vả,
chủ nợ người đến toan bắt hai đứa con tôi làm
tôi mọi.
2 Ê-li-sê nói với nàng rằng: Ta phải làm gì cho
ngươi? Hãy nói cho ta biết ngươi có vật gì ở nhà?
Nàng thưa rằng: Con đòi ông chẳng có gì trong
nhà hơn là một hũ dầu.
3 Người bèn tiếp rằng: Hãy đi ra ngoài mượn
những bình không của các kẻ láng giềng ngươi,
chớ mượn ít.
4 Khi ngươi trở về, hãy vào nhà với các con
ngươi, đóng cửa lại, rồi hãy đổ dầu vào các bình
đó; hễ bình nào đầy thì để nó riêng ra.
5 Nàng liền đi khỏi người, vào nhà với các con
trai mình, đóng cửa lại; các con trai nàng đem
bình lại, và nàng đổ dầu vào.

6 Khi các bình đã đầy, nàng nói với con trai
mình rằng: Hãy đem cho ta một bình nữa.
Nhưng nó thưa rằng: Hết trơn bình rồi. Dầu
bèn ngừng lại.
7 Bấy giờ, nàng đem việc ấy thuật cho người
của Đức Chúa Trời, thì người nói rằng: Hãy đem
bán dầu mà trả nợ của ngươi; đoạn, ngươi và các
con trai ngươi sẽ lấy dầu còn lại mà nuôi mình.
8 Một ngày kia, Ê-li-sê đi ngang qua đất Su-
nem. ỳ đó, có một người đàn bà giàu, cầm người
ở lại ăn bữa. Từ ấy, mỗi khi người đi ngang qua
đó, thì vào nhà người đàn bà này mà dùng bữa.
9 Người nói với chồng mình rằng: Tôi biết rằng
người năng đến nhà chúng ta đây, là một người
thánh của Đức Chúa Trời.
10 Xin chúng ta hãy xây cất cho người một cái
phòng cao, rồi để tại đó một cái giường, một cái
bàn, một cái ghế, và một cây đèn. Vậy, khi người
đến nhà ta, thì sẽ ở lại đó.
11 Một ngày kia, Ê-li-sê đi đến Su-nem, trọ nơi
phòng cao, và ngủ tại đó.
12 Người nói với Ghê-ha-xi, tôi tớ mình, rằng:
Hãy gọi người đàn bà Su-nem đó đến. Ghê-ha-xi
gọi nàng; nàng ra đứng trước mặt người.
13 Người nói với tôi tớ mình rằng: Hãy nói
cùng nàng rằng: Kìa, ngươi đã lo liệu cho chúng
ta mọi điều này; vậy chúng ta phải làm gì cho
ngươi? Có phải ngươi muốn ta nói giùm cho
ngươi với vua hay là với quan tổng binh chăng?
Nàng thưa rằng: Tôi vẫn ở giữa dân sự tôi.
14 Ê-li-sê lại tiếp: Vậy, chúng ta phải làm gì cho

người? Ghê-ha-xi đáp rằng: ĩ này, người không
có con trai, và chồng người đã già rồi.
15 Ê-li-sê nói rằng: Hãy gọi nàng. Ghê-ha-xi
gọi nàng, nàng đến đứng nơi cửa.
16 Ê-li-sê nói với người đàn bà rằng: Năm tới,
trong lúc này, ngươi sẽ ẵm một đứa con trai.
Nàng thưa: Hỡi chúa tôi, là người của Đức Chúa
Trời! xin chớ nói dối cùng con đòi của chúa.
17 Người đàn bà ấy thọ thai, và một năm sau,
cũng trong lúc đó, sanh một đứa con trai, y như
lời Ê-li-sê đã nói trước cho nàng.
18 Xảy ra khi đứa trẻ lớn lên, một ngày kia nó
đi đến cha nó nơi những người gặt lúa,
19 mà nói rằng: Đầu tôi đau! đầu tôi đau!
Người cha biểu kẻ tôi tớ đem nó về cho mẹ nó.
20 Người tôi tớ đem nó về, giao cho mẹ nó; đứa
trẻ ngồi trên đầu gối của mẹ cho đến trưa, rồi
chết.
21 Nàng bèn đi lên để nó nằm trên giường
người của Đức Chúa Trời, rồi đi ra, đóng cửa
lại.
22 Kế đó, nàng kêu chồng mình mà nói rằng:
Tôi xin ông cắt cho tôi một đứa đầy tớ, và một
con lừa, để tôi chạy đến người của Đức Chúa
Trời; đoạn, tôi sẽ trở về.
23 Chồng hỏi nàng rằng: Ngày nay chẳng phải
mồng một, cũng chẳng phải ngày Sa-bát. vậy,
nhân sao muốn đi đến cùng người? Nàng đáp:
Mọi điều bình an.
24 Nàng biểu thắng lừa, và nói với kẻ tôi tớ
rằng: Hãy đem ta đi mau mau, nếu ta biểu ngươi

mới ngừng lại.

25 Vậy, nàng đi đến cùng người của Đức Chúa
Trời tại trên núi Cạt-mên. Người của Đức Chúa
Trời thấy nàng đằng xa, bèn nói với Ghê-ha-xi,
kẻ tôi tớ mình, rằng: Kìa, người đàn bà Su-nem!
26 Vậy, hãy chạy đi đón nàng, và hỏi nàng
rằng: Mọi việc đều bình an chăng? Chồng và
con ngươi bình an chăng? Nàng đáp: Bình an.
27 Khi nàng đến gần người của Đức Chúa Trời,
tại trên núi, thì ôm lấy chân người. Ghê-ha-xi
đến gần đặng xô nàng ra, nhưng người của Đức
Chúa Trời nói cùng người rằng: Hãy để mặc
nàng; linh hồn nàng đắng cay; Đức Giê-hô-va
có giấu ta điều đó, không tỏ cho ta hay.
28 Người đàn bà ấy bèn nói rằng: Tôi há có cầu
chúa một đứa con trai sao? Tôi há chẳng có nói
với chúa rằng: Xin chớ dối tôi?
29 Ê-li-sê nói cùng Ghê-ha-xi rằng: Hãy thắt
lưng ngươi, cầm gậy ta nơi tay và đi. Nếu ngươi
gặp ai, chớ chào họ; nếu ai chào ngươi, chớ đáp
lại. Ngươi sẽ đặt cây gậy ta trên mặt đứa trẻ.
30 Người mẹ của đứa trẻ nói rằng: Tôi chỉ Đức
Giê-hô-va hằng sống, và chỉ mạng sống của ông
mà thề, tôi chẳng hề lìa khỏi ông! Ê-li-sê bèn
chổi dậy, và đi theo người.
31 Ghê-ha-xi đi trước hai người, và đặt cây gậy
trên mặt đứa trẻ. Nhưng người chẳng nghe một
tiếng nào, cũng chẳng thấy mòi gì sống. Người
trở lại đón Ê-li-sê, và thưa cùng người rằng: Đứa
trẻ không tỉnh lại.

32 Khi Ê-li-sê vào nhà, thấy đứa trẻ đã chết,
nằm sải trên giường.
33 Ê-li-sê vào trong phòng, đóng cửa lại, có đứa
trẻ và mình ở trong, rồi cầu nguyện cùng Đức
Giê-hô-va.
34 Đoạn, người leo trên giường, nằm trên đứa
trẻ; đặt miệng mình trên miệng nó, mắt mình
trên mắt nó, và tay mình trên tay nó. Người nằm
ấp trên mình nó, xác đứa trẻ bèn ấm lại.
35 Ê-li-sê trở xuống, đi qua đi lại trong phòng;
đoạn, leo lên giường, nằm ấp trên mình đứa trẻ
nữa. Rốt lại, nó nhảy mũi bảy lần, và mở mắt
ra.
36 Ê-li-sê liền gọi Ghê-ha-xi mà biểu rằng: Hãy
gọi người đàn bà Su-nem. Ghê-ha-xi gọi người.
Khi nàng chạy đến, Ê-li-sê nói với nàng rằng:
Hãy ẵm lấy con ngươi.
37 Nàng bèn lại gần, sấp mình xuống dưới chân
người và lạy; đoạn ẵm lấy con mình và đi ra.
38 Ê-li-sê trở về Ghinh-ganh. Vả, trong xứ có
đói kém. Các môn đồ của những tiên tri đều
ngồi trước mặt người. Người biểu kẻ tôi tớ mình
rằng: Hãy bắc cái nồi lớn, nấu canh cho các môn
đồ của những tiên tri.
39 Một người trong bọn họ đi ra ngoài đồng
đặng hái rau, thấy một dây rừng leo, bèn hái
những dưa dại, bọc đầy vạt áo tơi mình. Khi
người trở về, xắt ra từng miếng, bỏ trong nồi
nấu canh, chẳng biết nó là thứ gì.
40 Người ta múc cho các người ăn; nhưng vừa
khi họ nếm canh, thì la lên rằng: Hỡi người của

Đức Chúa Trời, sự chết ở trong nồi nầy! Họ ăn
canh ấy không đặng.
41 Ê-li-sê nói: Thế thì, hãy đem bột lại. Người
bỏ bột trong nồi, và biểu rằng: Hãy múc cho các
người ăn. Vậy, trong canh chẳng còn độc gì nữa.
42 Có một người ở Ba-anh-Sa-li-sa đến, đem cho
người của Đức Chúa Trời hai mươi ổ bánh lúa
mạch, và lúa còn gié để trong bị mình, làm của
lễ đầu mùa gặt. Ê-li-sê biểu kẻ tôi tớ mình rằng:
Hãy đem phát cho các người ăn.
43 Kẻ tôi tớ người thưa rằng: Chi! Tôi phải phát
đồ này cho một trăm người sao? Nhưng Ê-li-sê
đáp: Hãy phát cho họ các bánh đó, hầu cho họ
ăn đi; vì Đức Giê-hô-va có phán như vầy: Người
ta sẽ ăn và còn dư lại.
44 Aáy vậy, người đặt các bánh đó trước mặt
họ; họ ăn, và còn thừa lại, y như lời của Đức
Giê-hô-va đã phán.

5

1 Na-a-man, quan tổng binh của vua Sy-ri, là
một người có quyền trước mặt chủ mình, được
tôn trọng lắm, bởi vì Đức Giê-hô-va dùng người
giải cứu dân Sy-ri; người này vốn mạnh mẽ và
bạo dạn, song bị bịnh phung.
2 Vả, có một vài toán dân Sy-ri đi ra bắt một
đứa gái nhỏ của xứ Y-sơ-ra-ên làm phu tù, để
hầu hạ vợ Na-a-man.
3 Một ngày kia, nó nói với bà chủ mình rằng:
Oâi! Chớ chi chúa tôi đi đến cùng ông tiên tri

ở Sa-ma-ri! Người sẽ giải cứu chúa tôi khỏi bịnh
phung.
4 Na-a-man đem các lời này thưa lại cho chúa
mình, mà rằng: Đứa gái nhỏ ở xứ Y-sơ-ra-ên có
nói thể nầy.
5 Vua Sy-ri đáp: Hãy đi, ta sẽ gởi thơ cho vua
Y-sơ-ra-ên. Vậy, Na-a-man đi, đem theo mình
mười ta lâng bạc, sáu ngàn đồng vàng, và mười
bộ áo.
6 Người đem bức thơ dâng cho vua Y-sơ-ra-ên;
thơ rằng: Khi thơ nầy đạt đến vua, kìa ta đã sai
Na-a-man, đầy tớ ta đến cùng vua; vua tiếp được
bức thơ nầy ấy để vua giải cứu bịnh phung cho
người.
7 Khi vua Y-sơ-ra-ên đọc thơ rồi, liền xé quần
áo mình, và nói rằng: Oâng ấy sai người đến
cùng ta để ta chữa khỏi bịnh phung cho họ, ta
há phải là Đức Chúa Trời, có quyền làm sống làm
chết sao? Khá nên biết và xem thấy rằng người
tìm dịp để nghịch cùng ta.
8 Khi Ê-li-sê, người của Đức Chúa Trời, hay
rằng vua Y-sơ-ra-ên có xé quần áo mình, thì
sai nói với người rằng: Cớ sao vua xé quần áo
mình? Na-a-man hãy đến tôi, ắt người sẽ biết
rằng trong Y-sơ-ra-ên có tiên tri.
9 Vậy, Na-a-man đến với ngựa và xe dừng tại
cửa nhà Ê-li-sê.
10 Ê-li-sê sai một sứ giả nói với người rằng:
Hãy đi tắm mình bảy lần dưới sông Giô-đanh,
thịt ngươi tất sẽ trở nên lành, và ngươi sẽ được
sạch.

11 Nhưng Na-a-man nổi giận, vừa đi vừa nói
rằng: Ta nghĩ rằng chính mình người sẽ đi ra
đón ta, đứng gần đó mà cầu khẩn danh Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của người, lấy tay đưa qua đưa
lại trên chỗ bịnh và chữa lành kẻ phung.
12 A-ba-na và Bạt-ba, hai sông ở Đa-mách, há
chẳng tốt hơn các nước trong Y-sơ-ra-ên sao? Ta
há chẳng tắm đó cho được sạch hay sao? Vậy,
người trở đi và giận dữ.
13 Những tôi tớ đến gần người, mà thưa rằng:
Cha ơi, nếu tiên tri có truyền cho cha một việc
khó, cha há chẳng làm sao? Phương chi rày
người bảo cha rằng: "Hãy tắm, thì được sạch."
14 Người bèn xuống sông Giô-đanh, và tắm
mình bảy lần, theo như lời truyền của người Đức
Chúa Trời. Người liền được sạch, và thịt người
trở nên như trước, giống như thịt của một đứa
con nít nhỏ.
15 Na-a-man với hết thảy người đi theo, bèn trở
lại cùng người của Đức Chúa Trời; người đến
đứng trước mặt Ê-li-sê, mà nói rằng: Bây giờ,
tôi nhìn biết rằng trên khắp thế gian chẳng có
chúa nào khác hơn Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-
ên. Aáy vậy, tôi xin ông nhậm lễ vật của kẻ tôi
tớ ông.
16 Nhưng Ê-li-sê đáp rằng: Ta chỉ Đức Giê-hô-
va hằng sống, là Đấng ta phục sự mà thề rằng
ta chẳng nhậm gì hết. Na-a-man ép nài Ê-li-sê
nhậm lấy, nhưng người từ chối.
17 Na-a-man bèn tiếp rằng: Tuy chẳng nhậm
lấy, tôi xin ông cho phép người ta ban cho kẻ tôi

tớ ông đủ đất bằng hai con la chở nổi vì từ rày
về sau, kẻ tôi tớ ông chẳng muốn dâng của lễ
thiêu hay là tế lễ chi cho thần nào khác hơn là
Đức Giê-hô-va.
18 Song, nguyện Đức Giê-hô-va tha thứ cho kẻ
tôi tớ ông điều này: Mỗi khi chủ tôi vào trong
đền thờ Rim-môn đặng thờ lạy, thì chống trên
cánh tay tôi, nên tôi cũng phải quì lạy trong đền
thờ Rim-môn. Vậy, khi tôi quì lạy trong đền thờ
Rim-môn, nguyện Đức Giê-hô-va tha thứ điều đó
cho kẻ tôi tớ ông.
19 Ê-li-sê đáp với người rằng: Hãy đi bình yên.
Khi Na-a-man đã lìa khỏi Ê-li-sê, đi cách xa xa,
20 thì Ghê-ha-xi, tôi tớ của Ê-li-sê, người của
Đức Chúa Trời, nói thầm rằng: Kìa, chủ ta
có dong thứ cho Na-a-man, người Sy-ri, không
nhậm lễ vật mà người đã đem đến. Ta chỉ Đức
Giê-hô-va hằng sống mà thề, ta sẽ chạy theo
người và lãnh lấy vật chi nơi người.
21 Vậy, Ghê-ha-xi chạy theo sau Na-a-man. Na-
a-man thấy Ghê-ha-xi chạy theo sau mình, bèn
nhảy xuống xe, đi đến đón người, và hỏi rằng:
Mọi việc đều bình an chớ?
22 Ghê-ha-xi đáp: Mọi việc đều bình an. Chủ
tôi sai tôi nói với ông rằng: Hồi nãy, có hai người
trai trẻ, là môn đồ của những tiên tri, ở núi Eùp-
ra-im đến; ta xin ông hãy cho hai người ấy một
ta lâng bạc, và hai bộ áo.
23 Na-a-man nói: Xin hãy nhận lấy hai ta lâng.
Người cố nài; đoạn để hai ta lâng bạc và hai bộ
áo trong bao, rồi trao cho hai tôi tớ mình đem đi

trước mặt Ghê-ha-xi.
24 Lúc đã đến trên gò, Ghê-ha-xi lấy các bao
khỏi tay hai đầy tớ, và để trong nhà mình, đoạn
cho họ đi trở về.
25 Người bèn ra mắt Ê-li-sê, chủ mình; người
hỏi rằng: ù Ghê-ha-xi, ngươi ở đâu đến? Người
thưa rằng: Tôi tớ thầy không có đi đâu.
26 Nhưng Ê-li-sê tiếp rằng: Khi người kia
xuống khỏi xe đặng đi đón ngươi, lòng ta há
chẳng ở cùng ngươi sao? Rày há có phải lúc nên
nhậm lấy bạc, quần áo, vườn ô-li-ve, vườn nho,
chiên và bò, tôi trai tớ gái, sao?
27 Vì vậy, bịnh phung của Na-a-man sẽ dính
vào ngươi và dòng dõi ngươi đời đời. Ghê-ha-xi
đi ra khỏi Ê-li-sê, bị tật phung trắng như tuyết.

6

1 Các môn đồ của những tiên tri nói với Ê-li-sê
rằng: Nơi chúng tôi ở trước mặt thầy là hẹp quá
cho chúng tôi.
2 Xin để chúng tôi đi đến Giô-đanh, ai nấy sẽ
đốn một cây đòn tay, rồi tại đó cất một nơi ở cho
chúng tôi. Ê-li-sê đáp: Hãy đi.
3 Một người tiếp rằng; Tôi xin thầy hãy đi cùng
các tôi tớ thầy. Người đáp:
4 Ta sẽ đi. Vậy, người đi với họ. Đến Giô-đanh,
họ khởi đốn cây.
5 Nhưng có một người đang đốn cây, cái lưỡi
rìu văng xuống nước. người la lên rằng: ù chúa
tôi! than ôi! tôi có mượn nó!

6 Người của Đức Chúa Trời hỏi rằng: Nó rớt
ở đâu? Người chỉ chỗ cho. Ê-li-sê bèn chặt một
khúc cây quăng xuống tại chỗ đó, làm cho lưỡi
rìu nổi lên,
7 và biểu người ấy rằng: Hãy lấy nó đi. Người
ấy bèn giơ tay ra và lấy nó.
8 Vả, vua Sy-ri giao chiến với Y-sơ-ra-ên; người
thương nghị với các tôi tớ mình, mà rằng: Ta sẽ
đóng trại ta tại nơi nọ nơi kia.
9 Người của Đức Chúa Trời bèn sai nói với vua
Y-sơ-ra-ên rằng; Khá giữ lấy, chớ đi ngang qua
chỗ kia, vì dân Sy-ri phục tại đó.
10 Vậy, vua Y-sơ-ra-ên sai người đến nơi mà
người Đức Chúa Trời đã chỉ cho mình và bảo
trước; người giữ lấy mình tại đó, chẳng những
một hai lần.
11 Lòng vua Sy-ri bối rối về sự ấy, bèn gọi các
tôi tớ mình, mà nói rằng; Các ngươi há không
tỏ cho ta, ai trong chúng ta là người giúp đỡ vua
Y-sơ-ra-ên?
12 Một người trong những tôi tớ thưa rằng:
Oâi vua chúa tôi! chẳng ai trong chúng tôi hết;
nhưng Ê-li-sê, tiên tri trong Y-sơ-ra-ên, tỏ cho
vua Y-sơ-ra-ên biết các lời vua nói trong phòng
ngủ mình.
13 Vua bèn bảo rằng: Hãy đi xem người ở đâu,
để ta sai bắt người. Có người đến thuật cho vua
rằng: Kìa, người ở tại Đô-than.
14 Vì vậy, vua sai ngựa, xe, và một đạo binh
rất đông đến Đô-than; họ tới nơi lúc ban đêm,
và vây thành.

15 Tôi tớ của người Đức Chúa Trời chổi dậy
sáng sớm đi ra, thấy một đạo binh cùng ngựa và
xe đang vây thành. Người nói với Ê-li-sê rằng:
Hỡi ôi! chúa, chúng ta sẽ làm sao?
16 Ê-li-sê đáp rằng: Chớ sợ, những người ở với
chúng ta đông hơn những người ở với chúng nó.
17 Đoạn, Ê-li-sê cầu nguyện mà rằng: Đức Giê-
hô-va ôi, xin mở mắt kẻ tôi tớ tôi, để nó thấy
được. Đức Giê-hô-va mở mắt người ra, thì người
thấy núi đầy những ngựa và xe bằng lửa ở chung
quanh Ê-li-sê.
18 Quân Sy-ri kéo xuống nơi Ê-li-sê; người cầu
nguyện Đức Giê-hô-va rằng: Xin Chúa khiến mắt
quân ấy bị đui mù. Đức Chúa Trời bèn khiến
chúng đui mù, theo như lời cầu nguyện của Ê-li-
sê.
19 Đoạn, Ê-li-sê nói với chúng nó rằng; Đây
không phải là đường, đây chẳng phải là thành.
Hãy theo ta, ta sẽ dẫn các ngươi đến người mà
các ngươi tìm kiếm. Rồi người dẫn chúng nó đến
Sa-ma-ri.
20 Khi chúng nó đã vào trong Sa-ma-ri rồi, Ê-
li-sê cầu rằng: Lạy Đức Giê-hô-va, xin mở mắt
cho chúng nó thấy. Đức Giê-hô-va bèn mở mắt
họ, họ thấy mình ở giữa Sa-ma-ri.
21 Vua Y-sơ-ra-ên thấy chúng nó, thì nói với Ê-
li-sê rằng: Hỡi cha! phải đánh chúng nó chăng?
phải đánh chúng nó chăng.
22 Ê-li-sê đáp rằng: Chớ đánh. Những người
vua dùng gươm và cung mà bắt làm phu tù, vua

há đánh sao? Hãy dọn trước mặt chúng bánh và
rượu, để cho chúng ăn và uống, rồi trở về cùng
chủ mình.
23 Người bèn bày tiệc lớn cho chúng nó; khi
chúng nó đã ăn uống rồi, người tha cho chúng
nó đi; chúng nó bèn trở về cùng chủ mình. Từ
đó về sau, những toán quân Sy-ri không còn loán
đến địa phận Y-sơ-ra-ên nữa.
24 Sau các điều đó, Bên-Ha-đát, vua Sy-ri,
nhóm cả đạo binh mình, đi lên vây thành Sa-
ma-ri.
25 Trong Sa-ma-ri đang có sự đói kém lớn lắm,
thành bị vây hãm lâu ngày, đến đỗi một cái đầu
lừa bán tám mươi siếc lơ bạc, và một góc tư ô
phân bò câu bán năm siếc lơ bạc.
26 Khi vua Y-sơ-ra-ên đi ngang qua trên tường
thành, có một người đàn bà kêu người rằng: Oâi
vua chúa tôi, xin cứu tôi!
27 Vua nói: Nếu Đức Giê-hô-va không cứu
ngươi, thì ta lấy đâu đặng cứu ngươi? Bởi sân
đạp lúa hay là bởi nơi ép rượu sao?
28 Vua lại rằng: Ngươi có chi? Nàng thưa rằng:
Đàn bà này nói với tôi rằng: Hãy cho con trai
chị, hầu ngày nay chúng ta ăn thịt nó; ngày mai
chúng ta sẽ ăn thịt con trai ta.
29 Vậy, chúng tôi có nấu thịt con trai tôi và ăn.
Ngày mai tôi có nói với người rằng: Hãy cho con
trai chị, hầu chúng ta ăn nó. Nhưng người có
giấu con trai mình.
30 Khi vua nghe lời của người đàn bà này, thì
xé quần áo mình. Bấy giờ, người đang đi ngang
qua trên tường thành, dân sự xem thấy người

phía trong mặc cái bao sát vào thịt mình.

31 Vua la lên rằng: Nếu ngày nay đầu của Ê-li-
sê, con trai của Sa-phát, hãy còn ở trên vai nó,
nguyện Đức Chúa Trời xử ta cách nặng nề!

32 Ê-li-sê đang ngồi trong nhà mình, và các
trưởng lão ngồi chung quanh người, thì vua sai
một sứ giả đi trước mình đến cùng tiên tri.
Nhưng khi sứ giả chưa đến, Ê-li-sê nói với các
trưởng lão rằng: Kìa, hãy xem, con kẻ sát nhân
kia sai người đến đặng cắt đầu ta. Khá coi
chừng: vừa khi sứ giả đến, hãy đóng cửa lại,
dùng cửa xô đuổi nó đi. Các ngươi há chẳng
nghe tiếng bước của chủ nó sau lưng nó sao?

33 Người còn đang nói, chúng thấy sứ giả đến.
Vua cũng đến, nói với Ê-li-sê rằng: Tai nạn này
đến bởi Đức Giê-hô-va. Vậy, ta còn trông cậy nơi
Đức Giê-hô-va làm chi?

7

1 Ê-li-sê bèn nói rằng: Hãy nghe lời của Đức
Giê-hô-va: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ngày
mai, tại giờ này, nơi cửa thành Sa-ma-ri, một đấu
bột lọc sẽ bán một siếc lơ, và hai đấu lúa mạch
sẽ bán một siếc lơ.

2 Quan cai nâng đỡ vua, đáp với người Đức
Chúa Trời rằng: Dầu cho Đức Giê-hô-va mở các
cửa sổ trên trời, điều đó há có được sao? Ê-li-
sê đáp: Chính mắt ngươi sẽ thấy, nhưng ngươi
không đặng ăn đến.

3 Tại cửa thành có bốn người phung nói với
nhau rằng: Chúng ta ngồi đây đến chừng chết
mà làm chi?
4 Nếu chúng ta nhất định vào thành, thì ở đó
có đói kém, và chúng ta sẽ chết đói: bằng chúng
ta cứ ngồi đây, thì chúng ta cũng sẽ chết. Vậy,
chúng ta hãy qua trại quân Sy-ri: Nếu họ dung
thứ ta, thì ta sẽ sống; bằng họ giết đi, dẫu thế
nào, chúng ta cũng sẽ chết đó thôi.
5 Vậy, lúc chạng vạng, các người phung chổi
dậy đặng đi đến trại quân của sân Sy-ri; khi tới
đầu trại quân, họ chẳng thấy ai ở đó hết.
6 Vì Chúa đã khiến trại quân Sy-ri nghe tiếng
xe, ngựa và tiếng đạo binh lớn; nên nỗi dân Sy-ri
nói với nhau rằng: Kìa, vua Y-sơ-ra-ên đã mướn
vua dân Hê-tít và vua Ê-díp-tô đặng hãm đánh
chúng ta.
7 Chúng liền chổi dậy, chạy trốn lúc chạng
vạng, bỏ các trại, ngựa, và lừa mình, để trại
quân mình như cũ; chúng trốn đặng cứu mạng
sống mình.
8 Khi các người phung kia đến đầu trại quân,
bèn vào trong một trại, ăn và uống; đoạn họ
lấy bạc, vàng, và quần áo đem đi giấu. Chúng
trở lại, vào trong một trại khác, ở đó, cũng lấy
những của cải mà đem đi giấu luôn.
9 Bấy giờ, họ bèn nói với nhau rằng: Chúng ta
làm chẳng phải; ngày nay là ngày có tin lành, và
chúng ta nín lặng sao! Nếu chúng ta đợi đến
rạng đông, thì sự hình phạt chắc sẽ lâm vào
chúng ta. Vậy, ta hãy đi báo tin này cho nhà

vua.
10 Chúng liền đi, gọi quân canh cửa thành,
thuật cho họ rằng: Chúng tôi có đi đến trại quân
Sy-ri, thấy chẳng có ai hết, cũng không nghe
tiếng người nào; chỉ thấy những ngựa và lừa
đang cột và những trại bỏ lại như cũ.
11 Quân canh cửa bèn gọi người đi báo tin ấy
vào trong đền vua.
12 Vua chổi dậy ban đêm, nói với các tôi tớ
mình rằng: Ta sẽ bày tỏ cho các ngươi điều
dân Sy-ri toan làm cho chúng ta. Chúng nó biết
chúng ta đói nên chi họ đã ra khỏi trại quân
mình đặng phục trong đồng. Chúng nó đã nói
nhau rằng: Khi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi thành,
chúng ta sẽ bắt sống chúng nó, rồi chúng ta sẽ
vào trong thành.
13 Một người tôi tớ của vua thưa rằng: Kìa,
ngựa còn sót lại cũng hao mòn như đoàn dân Y-
sơ-ra-ên còn lại ở trong thành; về sau nó quả sẽ
đồng số phận cùng đoàn dân đông đã chết mất.
Vì vậy, ta hãy truyền lịnh cho người nào bắt năm
con ngựa trong số còn lại đặng đi dò thám.
14 Vậy, chúng lấy hai cái xe thắng ngựa vào, rồi
vua sai người đi theo đạo quân Sy-ri, mà rằng:
Hãy đi xem.
15 Chúng đi theo họ cho đến Giô-đanh, thấy
khắp dọc đường đầy những quần áo và đồ đạc
mà quân Sy-ri đã quăng trong lúc chạy trốn hối
hả. Các sứ giả trở về thuật lại cho vua hay.
16 Dân sự bèn kéo ra, cướp lấy trại quân Sy-ri,
đến đỗi một đấu bột lọc bán một siếc lơ, và hai

đấu lúc mạch cũng bán một siếc lơ, y như lời
Đức Giê-hô-va đã phán.
17 Vua cắt quan cai nâng đỡ mình canh giữ cửa
thành; nhưng dân chúng đạp dẹp người tại nơi
cửa thành, và người chết, y như người của Đức
Chúa Trời đã nói trước khi vua đến kiếm người.
18 Vả lại, việc xảy ra như lời người của Đức
Chúa Trời đã nói với vua rằng: Ngày mai, tại giờ
này, nơi cửa thành Sa-ma-ri, hai đấu lúa mạch
sẽ bán một siếc lơ, và một đấu bột lọc cũng bán
một siếc lơ;
19 rồi quan cai có đáp với người của Đức Chúa
Trời rằng: Dẫu cho Đức Giê-hô-va mở các cửa
sổ trên trời, điều đó há có được sao? Ê-li-sê bèn
tiếp rằng: Mắt ngươi sẽ thấy điều đó, song ngươi
không ăn đến.
20 Aáy là điều xảy đến; vì dân chúng đạp dẹp
người dưới chân tại cửa thành, và người chết.

8

1 Ê-li-sê bèn nói với người đàn bà, là mẹ của
đứa trai mà người đã khiến sống lại, rằng: Hãy
chổi dậy, đi với người nhà ngươi, ở ngụ nơi nào
ngươi ở được vì Đức Giê-hô-va đã định dẫn cơn
đói đến; kìa nó sẽ đến trong xứ bảy năm.
2 Vậy, người đàn bà ấy đứng dậy, vâng theo lời
của người Đức Chúa Trời, cùng người nhà mình
đi kiều ngụ bảy năm trong xứ Phi-li-tin.
3 Cuối bảy năm, người đàn bà ấy ở xứ Phi-li-tin
trở về, đi đến kêu nài vua về việc nhà và đồng
ruộng mình.

4 Vả, vua đang nói chuyện với Ghê-ha-xi, tôi tớ
của người Đức Chúa Trời, mà rằng: Ngươi hãy
thuật cho ta hết các công việc lớn mà Ê-li-sê đã
làm xong.
5 Ghê-ha-xi đang thuật cho vua hay thế nào Ê-
li-sê đã khiến một kẻ chết sống lại, kìa có người
đàn bà là mẹ của đứa con trai mà Ê-li-sê đã khiến
cho sống lại, đến kêu nài vua về việc nhà và
đồng ruộng mình. Ghê-ha-xi tâu rằng: Oâi vua
chúa tôi! kìa là người đàn bà ấy, và này là con
trai nàng mà Ê-li-sê đã làm cho sống lại.
6 Vua bèn hỏi nàng, thì nàng thuật công việc
cho người. Đoạn, vua cắt một quan hoạn theo
nàng, mà rằng: Hãy bắt trả lại cho nàng mọi
món nào thuộc về nàng, và hết thảy huê lợi của
đồng ruộng nàng từ ngày nàng lìa khỏi xứ cho
đến ngày nay.
7 Ê-li-sê đi đến Đa-mách. Bấy giờ, Bên-Ha-đát,
vua Sy-ri, đau. Có người nói với vua rằng: Người
của Đức Chúa Trời mới đến đây.
8 Vua bảo Ha-xa-ên rằng: Hãy lấy đem theo
một lễ vật, đi đón người của Đức Chúa Trời, cậy
người cầu vấn Đức Giê-hô-va rằng: Ta sẽ được
lành bịnh này chăng?
9 Vậy, Ha-xa-ên đi đón người của Đức Chúa
Trời, dẫn theo mình bốn mươi lạc đà, chở mọi
món tốt nhất có tại Đa-mách, đặng làm của lễ
cho người của Đức Chúa Trời. Người đến ra mắt
Ê-li-sê, mà thưa rằng: Con trai ông là Bên-Ha-
đát, vua Sy-ri, đã sai tôi đến ông đặng hỏi rằng:

Tôi sẽ được lành bịnh này chăng?
10 Ê-li-sê đáp rằng: Hãy đi nói với người rằng:
Vua sẽ được lành bịnh. Dầu vậy, Đức Giê-hô-va
đã tỏ ra cho ta biết người hẳn sẽ chết.
11 Người của Đức Chúa Trời ngó chăm Ha-xa-
ên lâu đến đỗi người phải hổ thẹn, rồi cất tiếng
lên khóc.
12 Ha-xa-ên hỏi rằng: Cớ sao chúa tôi khóc?
Ê-li-sê đáp rằng: Bởi ta biết ngươi sẽ làm thiệt
hại cho dân Y-sơ-ra-ên. Ngươi sẽ châm lửa các
thành kiên cố của chúng nó, giết các kẻ trai trẻ
bằng gươm, chà nát con nhỏ, và mổ bụng đàn
bà có nghén của chúng nó.
13 Ha-xa-ên tiếp: Nhưng kẻ tôi tớ ông là ai,
chẳng qua là một con chó đó thôi; sao làm nổi
công sự lớn dường ấy? Ê-li-sê đáp rằng: Đức
Giê-hô-va đã tỏ cho ta biết rằng ngươi sẽ làm
vua Sy-ri.
14 Ha-xa-ên bèn lìa khỏi Ê-li-sê, và trở về cùng
chủ mình; chủ hỏi rằng: Ê-li-sê nói với ngươi
sao? Ngươi thưa: Ê-li-sê nói với tôi rằng chúa
chắc sẽ lành mạnh.
15 Ngày mai, Ha-xa-ên lấy cái mền nhúng
nước, đắp trên mặt Bên-Ha-đát, thì người chết.
Rồi Ha-xa-ên làm vua thế cho người.
16 Năm thứ năm về đời Giô-ram, con trai A-
háp, vua Y-sơ-ra-ên, thì Giô-ram, con trai Giô-sa-
phát, vua Giu-đa, lên ngôi làm vua Giu-đa đang
khi Giô-sa-phát còn trị vì.
17 Lúc lên ngôi, người đã được ba mươi hai
tuổi; người cai trị tám năm tại Giê-ru-sa-lem.

18 Người đi theo con đường của các vua Y-sơ-
ra-ên, y như nhà A-háp đã làm; vì con gái của
A-háp là vợ người. Vậy, người làm điều ác trước
mặt Đức Giê-hô-va.
19 Song Đức Giê-hô-va nhân vì Đa-vít, tôi tớ của
Ngài, không muốn tuyệt diệt Giu-đa, bởi Ngài đã
hứa để dành một ngọn đèn cho Đa-vít và cho
dòng dõi người mãi mãi.
20 Trong đời Giô-ram, dân Ê-đôm phản nghịch
cùng Giu-đa, và lập vua lên cho mình.
21 Bấy giờ, Giô-ram qua Xai-rơ, đem theo hết
thảy xe binh mình. Người chổi dậy ban đêm,
hãm đánh quân Ê-đôm, và các quan cai xe lính
họ vẫn vây chung quanh người. Quân lính người
thoát khỏi về trại mình.
22 Aáy vậy, dân Ê-đôm phản nghịch, chẳng suy
phục dân Giu-đa cho đến ngày nay. Đồng một
lúc ấy, Líp-na cũng phản nghịch.
23 Các truyện khác của Giô-ram, mọi việc
người làm, điều đã chép trong sách sử ký về các
vua Giu-đa.
24 Giô-ram an giấc cùng tổ phụ mình, được
chôn với họ tại trong thành Đa-vít. A-cha-xia,
con trai người, kế vị người.
25 Năm thứ mười hai, đời Giô-ram, con trai A-
háp, vua Y-sơ-ra-ên, thì A-cha-xia, con trai Giô-
ram, vua Giu-đa, lên ngôi trị vì.
26 A-cha-xia được hai mươi hai tuổi khi người
lên làm vua, và cai trị một năm tại Giê-ru-sa-
lem. Mẹ người tên là A-tha-li, cháu gái của Oâm-
ri, vua Y-sơ-ra-ên.
27 Người đi theo con đường của nhà A-háp, làm

điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va, y như nhà ấy
đã làm. Vì người là rể của nhà A-háp.
28 Người đi với Giô-ram, con trai A-háp, đến
Ra-mốt tại Ga-la-át đặng giao chiến cùng Ha-xa-
ên, vua Sy-ri. Nhưng quân Sy-ri làm cho vua
Giô-ram bị thương.
29 Người bèn trở về Gít-rê-ên đặng chữa lành
những vít thương người bị bởi quân Sy-ri tại Ra-
mốt, khi đánh giặc cùng Ha-xa-ên, vua Sy-ri. A-
cha-xia, con trai Giô-ram, vua Giu-đa, đi xuống
Gít-rê-ên, đặng thăm Giô-ram, con trai A-háp,
vẫn đau liệt nằm tại đó.

9

1 Đấng tiên tri Ê-li-sê gọi một người trong bọn
môn đồ của những tiên tri, mà nói rằng: Hãy
thắt lưng, đem ve dầu này theo ngươi, và hãy đi
đến Ra-mốt tại Ga-la-át.
2 Khi ngươi đã đến đó, hãy kiếm Giê-hu là con
trai của Giô-sa-phát, cháu Nim-si, ở đâu; đoạn
ngươi sẽ vào, khiến người chổi dậy khỏi anh em
mình, và dẫn người vào trong một phòng kín.
3 Bấy giờ, ngươi sẽ lấy ve dầu, đổ trên đầu
người, và nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như
vầy: Ta xức dầu cho ngươi làm vua trên Y-sơ-ra-
ên. Đoạn, hãy mở cửa ra và trốn đi, chớ hưỡn
đãi.
4 Như vậy, người tôi tớ trai trẻ của đấng tiên
tri đi đến Ra-mốt tại Ga-la-át.
5 Khi người đến, các quan tướng đạo quân
đang ngồi. Người nói với Giê-hu rằng: Hỡi

quan tướng, tôi có chuyện nói với ông. Giê-hu
đáp rằng: Có chuyện nói với ai trong chúng ta?
Người trai trẻ đáp: Hỡi quan tướng, với ông.
6 vậy, Giê-hu đứng dậy, và đi vào trong nhà.
người trai trẻ bèn đổ dầu trên đầu người, và nói
rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên
phán như vầy: Ta xức dầu cho ngươi làm vua
trên Y-sơ-ra-ên, là dân sự của Đức Giê-hô-va.
7 Ngươi sẽ đánh giết nhà A-háp, chủ ngươi; và
ta sẽ báo Giê-sa-bên về huyết của các tiên tri,
tôi tớ ta, cùng huyết của hết thảy tôi tớ của Đức
Giê-hô-va.
8 Cả nhà A-háp sẽ bị diệt hết; các người nam
của nhà A-háp, vô luận kẻ nô lệ hay là người
được tự do ta sẽ giết khỏi trong Y-sơ-ra-ên;
9 và ta sẽ làm cho nhà A-háp giống như nhà
Giê-rô-bô-am, con trai của Nê-bát, và giống như
nhà Ba-ê-sa, con trai của A-hi-gia.
10 Chó sẽ ăn thịt Giê-sa-bên trong đồng Gít-rê-
ên, chẳng có ai chôn người. Đoạn, người trai trẻ
mở cửa ra và chạy trốn.
11 Giê-hu bèn đi ra, đến cùng các tôi tớ của chủ
mình. Chúng nó hỏi rằng: Mọi sự bình an chớ?
Kẻ điên này đến kiếm anh mà chi? Người đáp
với chúng nó rằng: Các ngươi biết người và lời
của người nói.
12 Nhưng chúng nó đáp rằng: Nói dối! Hãy
nói cho chúng ta. Vậy, người nói với chúng rằng:
Người có nói với ta cách này cách kia, rằng: Đức
Giê-hô-va phán như vầy: Ta xức dầu cho ngươi
làm vua trên Y-sơ-ra-ên.

13 Ai nấy liền lật đật lấy quần áo mình, trải
xuống dưới chân người trên các nấc thang.
Đoạn, chúng nó thổi kèn, và tung hô rằng: Giê-
hu làm vua!
14 Aáy vậy, Giê-hu, con trai Giô-sa-phát, cháu
Nim-si, làm phản Giô-ram. Vả, vì cớ Ha-xa-ên,
vua Sy-ri, Giô-ram và cả quân Y-sơ-ra-ên đều
binh vực Ra-mốt tại Ga-la-át,
15 nhưng vua Giô-ram đã trở về Gít-rê-ên đặng
chữa lành những vít thương mà người đã bị bởi
quân Sy-ri, khi người đánh giặc với Ha-xa-ên vua
Sy-ri. Giê-hu bèn nói rằng: Nếu các ngươi vừa
ý, chớ để một ai thoát khỏi thành đi thông tin
cho Gít-rê-ên.
16 Vậy, Giê-hu lên xe, qua Gít-rê-ên, vì Giô-ram
đau liệt nằm tại đó. A-cha-xia, vua Giu-đa, cũng
đi xuống đó đặng thăm Giô-ram.
17 Lính canh đứng trên tháp Gít-rê-ên, thấy
đạo quân của Giê-hu đến, bèn la lên rằng: Tôi
thấy những đạo quân đến. Giô-ram liền bảo
rằng: Hãy sai một người lính kỵ đi đón họ, và
hỏi rằng: Bình yên chăng?
18 Vậy, có người lính kỵ đi đón Giê-hu, và nói
với người rằng: Vua hỏi: Bình yên chăng? Giê-
hu đáp: Sự bình yên có can hệ chi ngươi? Hãy
lui sau ta. Tên lính canh báo tin rằng: Sứ giả đã
đi đến nơi quân ấy rồi, nhưng không trở về.
19 Người lại sai một người lính kỵ thứ nhì, cũng
đến cùng chúng nó, và nói: Vua hỏi: Bình yên
chăng? Giê-hu đáp: Sự bình yên có can hệ chi
ngươi? Hãy lui sau ta.
20 Lính canh lại báo tin rằng: Sứ giả đã đến

nơi chúng nó rồi, nhưng người không trở về.
Vả, cách dẫn xe giống như cách của Giê-hu, con
trai Nim-si, vì người dẫn cách hung hăng.
21 Giô-ram bèn nói rằng: Hãy thắng xe. Người
ta thắng xe người. Đoạn Giô-ram, vua Y-sơ-ra-
ên, và A-cha-xia, vua Giu-đa, mỗi người đều lên
xe mình, kéo ra đón Giê-hu, gặp người trong
đồng ruộng của Na-bốt, người Gít-rê-ên.
22 Vừa khi Giô-ram thấy Giê-hu thì nói rằng:
Hỡi Giê-hu, bình yên chăng? Nhưng Giê-hu đáp
rằng: Chi! Hễ sự gian dâm sự tà thuật của Giê-
sa-bên mẹ vua, còn nhiều dừng ấy, thì bình yên
sao đặng?
23 Giô-ram bèn trở tay mình, chạy trốn, nói với
A-cha-xia rằng: ù A-cha-xia, có mưu phản!
24 Giê-hu nắm lấy cung mình bắn, tên trúng
nhằm Giô-ram giữa hai vai, thấu ngang trái tim,
và người ngã xuống trong xe mình.
25 Đoạn, Giê-hu nói với Bích-ca, quan tướng
mình rằng: Hãy đem liệng hắn trong đồng
ruộng của Na-bốt, người Gít-rê-ên; vì khá nhớ
lại một lần kia ta và ngươi đồng cỡi ngựa theo
sau A-háp, cha hắn, thì Đức Giê-hô-va có phán
về người lời lý đoán này:
26 Quả thật, hôm qua ta đã thấy huyết của Na-
bốt và của các con trai người; ta cũng sẽ báo
ngươi lại tại chính nơi đồng ruộng này. Bởi có
đó, hãy đem liệng hắn trong đồng ruộng này, y
như lời của Đức Giê-hô-va đã phán.
27 Khi A-cha-xia, vua Giu-đa, thấy việc này, bèn
chạy trốn về lối lầu vườn. Nhưng Giê-hu đuổi

theo người, và biểu rằng: Cũng hãy đánh chết
hắn trên xe hắn nữa. Họ bèn hãm đánh người,
tại nơi dốc Gu-rơ, gần Gíp-lê-am. Đoạn, A-cha-
xia trốn đến Mê-ghi-đô, và chết tại đó.
28 Các tôi tớ người để thây người trên một
cái xe chở về Giê-ru-sa-lem, và chôn trong mồ
người, chung cùng các tổ phụ người, tại thành
Đa-vít.
29 A-cha-xia lên ngôi làm vua Giu-đa nhằm
năm thứ mười một đời Giô-ram, con trai A-háp.
30 Giê-hu liền đến tại Gít-rê-ên. Giê-sa-bên
hay, bèn giồi phấn mặt mình, trang điểm đầu,
và đứng trông nơi cửa sổ.
31 Khi Giê-hu đi qua cửa thành, nàng nói rằng:
Hỡi Xim-ri, kẻ giết chúa mình! Bình yên chăng?
32 Giê-hu ngước mắt lên về hướng cửa sổ, nói
rằng: Trên cao kia, ai thuộc về ta? Ai? Hai ba
quan hoạn bèn ngó ra về hướng người.
33 Người kêu chúng rằng: Vậy, hãy ném nó
xuống đất! Chúng ném nàng xuống đất, và
huyết vọt lại trên tường và trên ngựa, rồi ngựa
giày đạp nàng dưới chân.
34 Giê-hu vào, ăn và uống xong, đoạn nói rằng:
Vậy, hãy đi xem đàn bà khốn nạn và lo chôn nó,
vì nó là con gái của vua.
35 Vậy, các tôi tớ đi đặng chôn nàng; nhưng
chúng chỉ còn thấy cái sọ, hai chân, và lòng bàn
tay nàng mà thôi.
36 Chúng trở về cho chủ mình hay điều đó. Giê-
hu bèn nói: Aáy là lời của Đức Giê-hô-va đã cậy
miệng Ê-li, người Thi-sê-be, tôi tớ Ngài, mà phán

rằng: Chó sẽ ăn thịt Giê-sa-bên tại trong đồng
ruộng Gít-rê-ên;
37 và thấy nàng sẽ như phân trên mặt đất,
trong ruộng Gít-rê-ên, đến đỗi người ta không
thể nói rằng: Này là Giê-sa-bên.

10

1 Vả, tại Sa-ma-ri, có bảy mươi con trai của A-
háp, Giê-hu viết thơ gởi đến các đầu mục của
Gít-rê-ên tại Sa-ma-ri, tức là các trưởng lão, và
các giáo sư của những con trai A-háp, mà rằng:
2 Tại nơi các ngươi các ngươi có những con trai
của chủ các ngươi, lại có xe, ngựa binh khí, và
thành kiên cố. Aáy vậy, hễ các ngươi tiếp được
thơ nầy,
3 hãy chọn trong các con trai chủ mình, ai là
người tử tế nhất, có tài năng hơn hết, lập người
ấy trên ngôi của cha người, rồi tranh chiến vì
nhà chủ của các ngươi.
4 Chúng bèn sợ hãi lắm, và nói rằng: Hai vua
không thể đứng nổi trước mặt người, còn chúng
ta, chống cự với người sao nổi?
5 Quan cai đền và quan cai thành, cùng các
trưởng lão và các giáo sư của các con trai A-
háp, sai nói với Giê-hu rằng: Chúng tôi là tôi tớ
ông; chúng tôi sẽ làm mọi điều ông biểu chúng
tôi. Chúng tôi chẳng muốn chọn ai làm vua, ông
khá làm điều gì theo ý ông cho là phải.
6 Người viết thơ cho chúng lần thứ nhì, mà
rằng: Nếu các ngươi thuộc về ta, và khứng nghe
theo mạng lịnh ta, thì khá cắt đầu những con

trai chủ các ngươi; rồi ngày mai, tại giờ này, hãy
đến cùng ta ở nơi Gít-rê-ên. Vả, các con trai của
vua, số là bảy mươi người, đều ở tại nhà những
người sang trọng của thành, lo giáo dục chúng
nó.
7 Chúng vừa tiếp được bức thơ ấy, bèn bắt bảy
mươi con trai của vua, mà giết đi, đoạn để thủ
cấp họ trong những thúng, gởi đến cho Giê-hu,
tại Gít-rê-ên.
8 Có sứ giả đến báo tin cho người, rằng: Người
ta có đem đến thủ cấp các con trai của vua. Giê-
hu đáp: Hãy chất làm hai đống tại nơi cửa thành
cho đến sáng mai.
9 Sáng mai, người đi ra, đứng trước mặt cả
dân sự, mà nói rằng: Các ngươi vẫn công bình.
Kìa, ta đã phản nghịch chủ ta, và có giết người;
nhưng còn các kẻ này, ai đã giết họ?
10 Vậy, bây giờ, hãy nhìn biết rằng: trong các
lời Đức Giê-hô-va đã phán về nhà A-háp sẽ chẳng
có lời nào sa xuống đất; vì Đức Giê-hô-va đã làm
điều Ngài cậy miệng Ê-li, tôi tớ Ngài, mà phán ra.
11 Giê-hu cũng giết hết thảy những người còn
sót lại trong nhà A-háp ở Gít-rê-ên, luôn các đại
thần, các bạn hữu thiết, và những thầy cả của
người, chẳng để còn lại một ai hết.
12 Đoạn, Giê-hu đứng dậy, đi đến Sa-ma-ri. Khi
người đến gần chòi kẻ chăn chiên ở dọc đường,
13 gặp các anh em A-cha-xia vua Giu-đa, thì nói
rằng: Các ngươi là ai? Chúng nó đáp: Chúng tôi
là anh em của A-cha-xia, đi xuống chào các con
trai của vua và của hoàng hậu.

14 Giê-hu bèn truyền lịnh rằng: Hãy bắt sống
chúng nó. Người ta bắt sống chúng nó, số là bốn
mươi hai người; rồi giết họ gần giếng của chòi
kẻ chăn chiên. Người ta chẳng để sống một ai.
15 Đi khỏi đó, Giê-hu gặp Giô-na-đáp, con trai
Rê-cáp, đang đi đến đón người. Người chào Giô-
na-đáp, và nói rằng: Lòng ngươi có chân thành
cùng tôi, như lòng tôi đã chân thành với ngươi
chăng? Giô-na-đáp đáp rằng: Phải, chân thành.
Giê-hu tiếp: Thế thì, nếu chân thành, hãy giơ
tay cho tôi. Giô-na-đáp bèn giơ tay cho người.
Giê-hu biểu người lên xe với mình,
16 và nói rằng: Hãy đến cùng tôi, xem lòng sốt
sắng tôi đối với Đức Giê-hô-va. Vậy, Giê-hu dẫn
người lên xe mình.
17 Khi đã vào Sa-ma-ri rồi, người giết hết thảy
những người còn sót lại của nhà A-háp tại Sa-
ma-ri, đến đỗi đã diệt sạch nhà ấy, y như lời của
Đức Giê-hô-va đã phán cùng Ê-li vậy.
18 Giê-hu nhóm hết thảy dân sự, và nói cùng
chúng rằng: A-háp ít hầu việc Ba-anh; Giê-hu sẽ
hầu việc nhiều.
19 Vậy bây giờ, hãy nhóm lại cho ta các tiên tri
của Ba-anh, các đầy tớ người, và hết thảy thầy
cả người. Chớ thiếu một ai, vì ta có ý dâng một
của tế lễ lớn cho Ba-anh. Hễ ai không đến, ắt sẽ
không sống. Vả, Giê-hu dùng mưu trí, toan diệt
các kẻ hầu việc thần Ba-anh.
20 Giê-hu lại ra lịnh rằng: Hãy rao một lễ trọng
thể để cúng thờ thần Ba-anh. Người bèn rao lễ
ấy,

21 và Giê-hu sai những sứ giả đi khắp xứ Y-sơ-
ra-ên đòi hết thảy tôi tớ của Ba-anh đến; chúng
đều đến chẳng có thiếu một ai hết. Chúng vào
miễu thần Ba-anh; và miễu đầy chật từ đầu này
đến đầu kia.
22 Giê-hu bèn nói cùng người giữ áo lễ rằng:
Hãy phát các áo lễ cho các tôi tớ của Ba-anh. Kẻ
ấy bèn phát áo cho chúng nó.
23 Giê-hu và Giô-na-đáp, con trai của Rê-cáp,
vào trong miễu thần Ba-anh, nói với các tôi tớ
của Ba-anh rằng: Hãy tìm xem cho kỹ, hoặc ở
đây có tôi tớ nào của Đức Giê-hô-va chăng, chỉ
phải có những tôi tớ của Ba-anh đó thôi.
24 Chúng vào đặng dâng các lễ vật và của lễ
thiêu. Vả, Giê-hu đã phục tám mươi người rình
ngoài miễu, và dặn biểu họ rằng: Ví có ai trong
những người mà ta phó vào tay các ngươi thoát
khỏi đặng, ắt mạng sống của kẻ để cho nó thoát
khỏi sẽ thế cho mạng sống nó.
25 Khi đã dâng của lễ thiêu xong, Giê-hu nói
với quân hộ vệ và các quan tướng rằng: Hãy
vào giết chúng nó, chớ để một ai được ra. vậy,
chúng giết họ bằng lưỡi gươm. Đoạn, quân hộ
vệ và các quan tướng ném thây họ ra ngoài, lật
đật vào thành của miễu Ba-anh.
26 Chúng cất những trụ thờ khỏi miễu và đốt
đi,
27 đập bể hình tượng Ba-anh, cùng phá dỡ đền
nó, làm thành một lỗ xí hãy còn đến ngày nay.
28 Như vậy, Giê-hu trừ diệt thần Ba-anh khỏi
Y-sơ-ra-ên.

29 Song người chẳng từ bỏ tội của Giê-rô-bô-
am, con trai của Nê-bát, tức tội đã gây cho Y-sơ-
ra-ên phạm tội; nghĩa là người còn để lại các bò
vàng tại Bê-tên và tại Đan.
30 Đức Giê-hô-va phán với Giê-hu rằng: Bởi
vì ngươi đã làm rất phải, xử công bình trước
mặt ta, và đãi nhà A-háp thuận ý ta, nên con trai
ngươi sẽ ngồi trên ngôi Y-sơ-ra-ên cho đến đời
thứ tư.
31 Nhưng Giê-hu không hết lòng cẩn thận theo
luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên; người chẳng từ bỏ tội của Giê-rô-bô-am,
tức tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội.
32 Trong lúc ấy, Đức Giê-hô-va khởi giảm bớt
địa phận Y-sơ-ra-ên, khiến cho Ha-xa-ên hãm
đánh chúng trên các giới hạn Y-sơ-ra-ên,
33 chiếm lấy cả miền từ Giô-đanh chạy đến
phía đông, tức là cả xứ Ga-la-át, đất của chi phái
Gát, Ru-bên, và Ma-na-se, từ thành A-rô-e, ở trên
khe Aït-nôn, và cho đến cả xứ Ga-la-át và xứ Ba-
san.
34 Các chuyện khác của Giê-hu, các công việc
người, và sự mạnh dạn người, đều đã chép trong
sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.
35 Người an giấc cùng các tổ phụ mình, được
chôn tại Sa-ma-ri; Giô-a-cha, con trai người, kế
vị người.
36 Giê-hu cai trị tên Y-sơ-ra-ên hai mươi tám
năm tại Sa-ma-ri.

11

1 Khi A-tha-li, mẹ của A-cha-xia, thấy con trai

mình đã chết rồi, bèn chổi dậy giết hết thảy dòng vua.
2 Nhưng Giô-sê-ba, con gái của vua Giô-ram,
và là chị A-cha-xia, bắt trộm Giô-ách, con trai
của A-cha-xia, khỏi vòng các vương tử mà A-tha-
li toan giết, rồi để người trong phòng ngủ với vú
nuôi người, và giấu người khỏi mắt A-tha-li; vì
vậy người không bị giết.
3 Người ở với Giô-sê-ba, ẩn tại nơi đền thờ của
Đức Giê-hô-va trong sáu năm, còn A-tha-li cai trị
trên xứ.
4 Năm thứ bảy, Giê-hô-gia-đa vời các quan cai
hàng trăm quân canh và những quân hộ vệ đến
cùng người trong đền thờ của Đức Giê-hô-va.
Người lập ước cùng chúng, và bắt chúng thề tại
trong đền thờ của Đức Giê-hô-va; người chỉ con
trai của vua cho chúng.
5 Đoạn, người truyền lịnh cho chúng rằng:
Này là điều các ngươi sẽ làm: Một phần ba trong
các ngươi đến phiên ngày Sa-bát, sẽ giữ cung
vua;
6 một phần ba sẽ canh cửa Su-rơ, còn một phần
ba sẽ ở nơi cửa sau các quân hộ vệ. Các ngươi
sẽ giữ cung điện, cản không cho ai vào hết.
7 Lại hai phần ba trong các ngươi mãn phiên
ngày Sa-bát, sẽ ở gần vua, canh giữ đền thờ của
Đức Giê-hô-va.
8 Các ngươi sẽ vây chung quanh vua, mỗi người
cầm binh khí mình nơi tay. Ai muốn vào trong
hàng các ngươi, thì hãy giết nó đi. Hễ vua đi ra
đi vô, các ngươi phải ở với người.
9 Các quan cai làm theo lịnh của thầy tế lễ

Giê-hô-gia-đa. Mỗi người lãnh những kẻ thủ hạ
mình, hoặc người đến phiên ngày Sa-bát, hay là
người mãn phiên trong ngày Sa-bát, mà đi đến
thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa.
10 Thầy tế lễ phát cho các quan cai những giáo
và khiên thuộc về vua Đa-vít, ở tại trong đền thờ
của Đức Giê-hô-va.
11 Các quân hộ vệ mỗi người cầm binh khí nơi
tay, sắp hàng đứng chung quanh vua, dài theo
đền thờ và bàn thờ, từ góc nam cho đến góc bắc
của đền thờ.
12 Giê-hô-gia-đa bèn đem vương tử ra, đội mão
triều thiên trên đếu người, và trao luật pháp cho
người. Vậy, họ tôn người lên làm vua, xức dầu
cho, và hết thảy đều vỗ tay la lên rằng: Vua vạn
tuế!
13 Khi A-tha-li nghe tiếng quân hộ vệ và tiếng
dân sự, bèn bền đến cùng dân sự tại trong đền
thờ của Đức Giê-hô-va.
14 Bà xem thấy vua đứng trên tòa như lệ
thường, có các quan cai và các kẻ thổi kèn đứng
gần người, và cả dân sự của xứ đều vui mừng và
thổi kèn. A-tha-li bèn xé áo mình và la lên rằng:
Phản ngụy! phản ngụy!
15 Nhưng thầy tế lễ Giêiêô-gia-đa truyền lịnh
cho những quan cai đạo quân, mà rằng: Hãy
dẫn nàng ra ngoài khỏi giữa hàng quân, và hễ
kẻ nào theo nàng, khá giết nó bằng gươm. Vì
thầy tế lễ đã dạy rằng: Chớ giết nàng trong đền
thờ của Đức Giê-hô-va.
16 Người ta vẹt bên đường cho bà đi; bà trở vào
cung vua bởi nơi vào cửa ngựa, và tại đó bà bị

giết.
17 Giê-hô-gia-đa lập giao ước tại giữa Đức Giê-
hô-va, vua và dân sự, hầu cho dân Y-sơ-ra-ên
làm dân sự của Đức Giê-hô-va. Người cũng lập
một giao ước giữa vua và dân sự.
18 Cả dân sự của xứ đều đi đến miễu Ba-anh
mà phá dỡ nó đi, đập bể bàn thờ và hình tượng
của Ba-anh, và giết Ma-than, thầy tế lễ Ba-anh,
tại trước bàn thờ. Đoạn, thầy tế lễ cất người
canh giữ đền thờ của Đức Giê-hô-va.
19 Lại, người đem theo mình những quan cai,
cơ binh Ca-rít, quân hộ vệ, và cả dân sự của xứ;
chúng thỉnh vua từ đền thờ của Đức Giê-hô-va
xuống, đi vào đền vua bởi nơi cửa của quân hộ
vệ. Giô-ách bèn ngồi trên ngôi vua.
20 Cả dân sự trong xứ đều vui mừng, và thành
được bình tịnh. vả, người ta đã giết A-tha-li bằng
gươm tại trong cung vua.
21 Giô-ách được bảy tuổi khi người lên ngôi.

12

1 Năm thứ bảy đời Giê-hu, Giô-ách lên ngôi làm
vua, và cai trị bốn mươi năm tại Giê-ru-sa-lem.
Mẹ người tên là Xi-bia, quê ở Bê-e-Sê-ba.
2 Giô-ách làm điều thiện trước mặt Đức Giê-
hô-va, trọn lúc Giê-hô-gia-đa, thầy tế lễ, dạy dỗ
người.
3 Song, người chẳng cất bỏ các nơi cao đi, dân
sự vẫn tế lễ và xông hương trên các nơi cao.
4 Giô-ách nói cùng những thầy tế lễ rằng:
Phàm bạc do vật biệt riêng ra thánh thường

đem vào đền thờ của Đức Giê-hô-va tức bạc mỗi
người được tu bộ đem nộp, bạc chuộc mạng lại,
tùy giá đã định cho mỗi người, và bạc mỗi người
lạc ý đem đến dâng trong đền thờ của Đức Giê-
hô-va,
5 những thầy tế lễ phải thâu các bạc ấy nơi
những người mình quen biết, rồi chỗ nào trong
đền có hư nứt thì phải dùng bạc ấy mà sửa sang
lại.
6 Vả, đến năm thứ hai mươi ba đời vua Giô-
ách, những thầy tế lễ chưa có sửa sang đền thờ.
7 Vua Giô-ách bèn đòi thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa
và những thầy tế lễ khác, mà nói rằng: Sao các
ngươi không sửa sang nơi hư nứt đền thờ? Từ
rày về sau, chớ nhận lấy bạc của những người
mình quen biết nữa; khá phát bạc ấy ra đặng
dùng sửa sang các nơi hư nứt của đền thờ.
8 Những thầy tế lễ ưng không thâu bạc nơi dân
sự nữa, và không lãnh sửa sang các nơi hư nứt
của đền.
9 Thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa bèn lấy một cái
rương, xoi lỗ trên nắp, rồi để gần bàn thờ, về
phía bên hữu cửa vào đền thờ Đức Giê-hô-va.
Những thầy tế lễ canh giữ cửa đền thờ đều đem
để trong rương ấy hết thảy bạc mà người ta đem
dâng trong đền thờ Đức Giê-hô-va.
10 Khi thấy có nhiều tiền trong rương, thơ ký
của vua, và thầy tế lễ thượng phẩm bèn đi lên
lấy bạc có trong đền thờ của Đức Giê-hô-va ra,
mà đếm, và đem cất.
11 Đoạn, hai người giao bạc đã đếm đó vào tay

những đốc công lo coi sóc cuộc sửa sang đền
thờ của Đức Giê-hô-va. Những người ấy trả tiền
cho thợ mộc và thợ xây,
12 cho thợ hồ và thợ đẽo đá, đều làm công việc
sửa sang đền thờ của Đức Giê-hô-va; họ lại dùng
bạc ấy mua gỗ và đá dùng sửa sang các nơi hư
nứt đền thờ của Đức Giê-hô-va, và trả tiền sở phí
về cuộc sửa sang ấy.
13 Song người ta không dùng bạc đã đem dâng
trong đền thờ của Đức Giê-hô-va, mà làm cho
đền thờ của Đức Giê-hô-va, chén bạc, hoặc dao,
chậu, kèn hay khí dụng gì bằng vàng hoặc bằng
bạc;
14 vì người ta phát bạc ấy cho những thợ lo
làm công việc, và dùng sửa sang đền thờ của
Đức Giê-hô-va.
15 Người ta chẳng bắt những người lãnh bạc
đặng phát cho các thợ phải tính sổ, bởi vì họ
làm cách thành thực.
16 Tiền bạc về của lễ chuộc sự mắc lỗi, và tiền
bạc về của lễ chuộc tội, thì chẳng có đem vào
đền thờ Đức Giê-hô-va; bạc ấy để dành cho thầy
tế lễ.
17 Trong lúc đó, Ha-xa-ên, vua Sy-ri, đến xâm
phạm đất Gát, và choán lấy. Người cũng tính
xâm phạm Giê-ru-sa-lem.
18 Giô-ách, vua Giu-đa, bèn lấy hết thảy những
vật thánh của Giô-sa-phát, Giô-ram và A-cha-xia,
các tổ phụ người, là vua Giu-đa, đã biệt riêng ra
thánh, luôn với các vật thánh của mình, và hết
thảy vàng ở trong kho tàng của đền thờ Đức Giê-

hô-va và cung vua, mà gởi dâng cho Ha-xa-ên,
vua Sy-ri; vì cớ ấy, Ha-xa-ên đi khỏi Giê-ru-sa-
lem.
19 Các truyện khác của Giô-ách, mọi công việc
người làm, đều đã chép trong sử ký về các vua
Giu-đa.
20 Các tôi tớ Giô-ách dấy loạn nghịch cùng
người, giết người tại Mi-lô, trên con đường đi
xuống Si-la.
21 Giô-xa-ca, con trai Si-mê-át, và Giô-sa-bát,
con trai Sô-mê, hai tôi tớ người đều đánh giết
người. Người ta chôn người cùng các tổ phụ
người tại trong thành Đa-vít; rồi A-ma-xia, con
trai người, kế vị người.

13

1 Năm thứ hai mươi ba đời Giô-ách, con trai A-
cha-xia, vua Giu-đa, thì Giô-a-cha, con trai Giê-
hu, lên ngôi làm vua Y-sơ-ra-ên, tại Sa-ma-ri.
Người cai trị mười bảy năm.
2 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va;
bắt chước làm theo các tội lỗi của Giê-rô-bô-am,
con trai Nê-bát, tức tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên
phạm tội; người chẳng bỏ tội ấy.
3 Cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng
dân Y-sơ-ra-ên, Ngài phó chúng vào tay Ha-xa-
ên, vua Sy-ri, và Bên-Ha-đát, con trai Ha-xa-ên,
trọn trong lúc đó.
4 Giô-a-cha cầu xin Đức Giê-hô-va, và Đức Giê-
hô-va nhậm lời người, bởi vì Ngài thấy vua Sy-ri
hà hiếp dân Y-sơ-ra-ên là cách nào.
5 Đức Giê-hô-va ban cho Y-sơ-ra-ên một người
giải cứu, dân Y-sơ-ra-ên được thoát khỏi dưới

tay dân Sy-ri, và được ở lại trong trại mình như
trước.
6 Dầu vậy, chúng không từ bỏ tội của nhà
Giê-rô-bô-am, là tội người đã gây cho Y-sơ-ra-ên
phạm tội; chúng cứ phạm tội đó, đến đỗi hình
tượng Aùt-tạt-tê còn đứng tại Sa-ma-ri.
7 Trong cả cơ binh của Giô-a-cha, Đức Chúa
Trời chỉ chừa lại cho người năm mươi lính kỵ,
mười cỗ xe, và mười ngàn lính bộ; vì vua Sy-
ri có diệt quân Y-sơ-ra-ên, và nghiền nát chúng
như bụi trong sân đạp lúa.
8 Các chuyện khác của Giô-a-cha, những công
việc người làm, và sự mạnh dạn người, thảy đều
chép trong sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.
9 Giô-a-cha an giấc cùng các tổ phụ mình, và
người ta chôn người tại Sa-ma-ri. Giô-ách, con
trai người, kế vị người.
10 Năm thứ ba mươi bảy đời Giô-ách, vua Giu-
đa, thì Giô-ách, con trai Giô-a-cha, lên ngôi làm
vua Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri, và người cai trị mười
sáu năm.
11 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
không từ bỏ tội lỗi của Giê-rô-bô-am, con trai Nê-
bát, đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội, mà cứ làm
theo.
12 Các chuyện khác của Giô-ách, mọi công việc
người làm, thể nào người đánh giặc cùng A-ma-
xia, vua Giu-đa, và sự mạnh dạn người làm sao,
thảy đều chép trong sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.
13 Giô-ách an giấc cùng các tổ phụ người, rồi
Giê-rô-bô-am kế vị người. Giô-ách được chôn tại
Sa-ma-ri chung với các vua Y-sơ-ra-ên.

14 Ê-li-sê đau bịnh, tại bịnh ấy người phải chết.
Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, đến thăm người, khóc
trước mặt người, mà nói rằng: Hỡi cha tôi! cha
tôi! Xe và lính kỵ của Y-sơ-ra-ên!
15 Ê-li-sê bèn nói với người rằng: Hãy lấy cung
và tên. Giô-ách lấy cung và tên.
16 Ê-li-sê lại nói với vua Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy
lấy tay ngươi giương cung. Vua bèn giương cung.
Rồi Ê-li-sê đặt tay mình trên tay vua,
17 mà nói rằng: Hãy mở cửa sổ về phía đông.
Giô-ách bèn mở cửa ra. Ê-li-sê lại nói: Hãy bắn.
Người bèn bắn. Bấy giờ Ê-li-sê tiếp rằng: Aáy là
cây tên thắng hơn của Đức Giê-hô-va, tức là cây
tên thắng hơn dân Sy-ri vì ngươi sẽ hãm đánh
dân Sy-ri tại A-phéc, đến đỗi tuyệt diệt chúng
nó.
18 Ê-li-sê tiếp rằng: Hãy lấy tên. Giô-ách bèn
lấy tên. Ê-li-sê lại nói rằng: hãy đập xuống đất.
Giô-ách đập ba lần, rồi ngừng.
19 Người của Đức Chúa Trời nổi giận, nói với
vua rằng: Nếu vua đã đập năm sáu lần, thì mới
đánh dân Sy-ri cho đến tận tuyệt; nhưng rày vua
sẽ đánh dân Sy-ri ba lần mà thôi.
20 Ê-li-sê qua đời, và người ta chôn người. Đầu
năm sau có đoàn quân Mô-áp toan vào xứ.
21 Vả, xảy ra có kẻ chôn một người, thấy đoàn
quân ấy đến, liền liệng thây vào mồ Ê-li-sê. Kẻ
chết vừa đụng hài cốt Ê-li-sê, thì sống lại và
đứng dậy.
22 Trọn đời Giô-a-cha, Ha-xa-ên, vua Sy-ri, có

hà hiếp dân Y-sơ-ra-ên.
23 Nhưng Đức Giê-hô-va làm ơn cho chúng, lấy
lòng thương xót và đoái xem họ vì cớ lời giao ước
của Ngài đã lập với Aùp-ra-ham, Y-sác, và Gia-
cốp. Ngài không muốn tận diệt chúng, không từ
bỏ chúng khỏi trước mặt Ngài cho đến ngày nay.
24 Ha-xa-ên, vua Sy-ri, băng hà; Bên-Ha-đát,
con trai người, kế vị người.
25 Giô-ách, con trai Giô-a-cha, lấy lại khỏi tay
Bên-Ha-đát, con trai Ha-xa-ên, các thành mà
Bên-Ha-đát đã đánh lấy được của Giô-a-cha, cha
người. Giô-ách đánh Bên-Ha-đát ba lần, và khôi
phục các thành của Y-sơ-ra-ên.

14

1 Năm thứ hai đời Giô-ách, con trai Giô-a-cha,
vua Y-sơ-ra-ên, thì A-ma-xia, con trai Giô-ách,
vua Giu-đa, lên ngôi.
2 Người được hai mươi lăm tuổi, khi tức vị vua,
và cai trị hai mươi chín năm tại Giê-ru-sa-lem.
Mẹ người tên là Giê-hoa-đan, quê ở Giê-ru-sa-
lem.
3 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, song chẳng như Đa-vít, tổ tiên người người
làm theo mọi điều của Giô-ách, cha mình đã làm.
4 Dầu vậy, người không dỡ các nơi cao đi; dân
sự cứ tế lễ và xông hương trên các nơi cao ấy.
5 Vừa khi nước người được vững chắc, người
bèn xử tử những tôi tớ đã giết vua cha mình.
6 Nhưng người không xử tử con cái của kẻ sát
nhân ấy, y theo lời đã chép trong sách luật pháp
của Môi-se; trong đó Đức Giê-hô-va có phán

rằng: Người ta sẽ không giết cha thế cho con,
cũng sẽ chẳng giết con thế cho cha; mỗi người
sẽ chết vì tội lỗi riêng mình.
7 A-ma-xia giết một muôn quân Ê-đôm tại
trong trũng Muối, hãm lấy thành Sê-la, và đặt
tên là Giốc-then, hãy còn đến ngày nay.
8 Đoạn, A-ma-xia sai sứ giả đến cùng Giô-ách,
con trai Giô-a-cha, cháu Giê-hu, vua Y-sơ-ra-ên,
mà nói rằng: Hãy đến, để chúng ta tranh chiến
nhau.
9 Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, sai sứ trả lời lại với
A-ma-xia, vua Giu-đa, mà rằng: Cây gai tại Li-
ban sai nói với cây hương nam cũng ở Li-ban,
mà rằng: Hãy gả con gái ngươi làm vợ con trai
ta. Nhưng có thú rừng của Li-ban đi ngang qua,
giày đạp cây gai nầy dưới chân.
10 Ngươi đã đánh dân Ê-đôm và lòng ngươi đầy
kiêu ngạo. Khá hưởng vinh hiển, và ở lại trong
nhà ngươi; cớ sao ngươi muốn gây cho mình mắc
tai vạ, khiến cho ngươi và Giu-đa bị hư hại?
11 A-ma-xia không muốn nghe Giô-ách. Vậy,
Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, bèn đi lên, rồi người và
A-ma-xia, vua Giu-đa, giao chiến nhau tại Bết-
Sê-mết, trong xứ Giu-đa.
12 Quân Giu-đa bị quân Y-sơ-ra-ên đánh bại;
quân Giu-đa bèn chạy trốn, mỗi người về trại
mình.
13 Tại Bết-Sê-mết, Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, bắt
A-ma-xia vua Giu-đa, con trai Giô-ách cháu A-
cha-xia; đoạn đi đến Giê-ru-sa-lem, phá vách
thành từ cửa Eùp-ra-im cho đến cửa Góc, một

khúc dài bốn trăm thước.
14 Người đoạt lấy những vàng, bạc, và mọi
khí dụng ở trong đền thờ của Đức Gie-hô-va, và
những bửu vật của đền vua; người cũng lấy kẻ
cầm làm tin, rồi trở về Sa-ma-ri.
15 Các chuyện khác của Giô-ách những công
việc người làm, sự mạnh dạn người, cuộc chiến
trận của người với A-ma-xia, vua Giu-đa, đều đã
chép trong sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.
16 Giô-ách an giấc cùng các tổ phụ người, và
được chôn tại Sa-ma-ri chung cùng các vua Y-
sơ-ra-ên; rồi Giê-rô-bô-am, con trai người, kế vị
người.
17 A-ma-xia, con trai Giô-ách, vua Giu-đa, còn
sống mười lăm năm, sau khi Giô-ách, con trai
Giô-a-cha, vua Y-sơ-ra-ên, đã băng hà.
18 Các chuyện khác của A-ma-xia, đều chép
trong sử ký về các vua Giu-đa.
19 Tại Giê-ru-sa-lem có kẻ phản nghịch với
người; người bèn trốn đến La-ki. Nhưng người
ta sai rượt theo người đến La-ki, và giết người
tại đó.
20 Đoạn, có người chở thây người trên ngựa
đến Giê-ru-sa-lem, và chôn người chung cùng
các tổ phụ người, tại thành Đa-vít.
21 Cả dân Giu-đa bèn lập A-xa-ria làm vua thế
cho A-ma-xia, cha người; tuổi người đã mười sáu.
22 Sau khi vua cha an giấc cùng các tổ phụ
mình, người lại xây Ê-lát, và khôi phục thành ấy
về dưới quyền Giu-đa.
23 Năm thứ mười lăm đời A-ma-xia, con trai

Giô-ách, vua Giu-đa, thì Giê-rô-bô-am, con trai
Giô-ách, lên ngôi làm vua Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-
ri. Người cai trị bốn mươi bốn năm.
24 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
chẳng từ bỏ tội lỗi của Giê-rô-bô-am, con trai Nê-
bát, đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội.
25 Người khôi phục bờ cõi Y-sơ-ra-ên từ nơi
giáp Ha-mát cho đến biển đồng bằng, theo như
lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã
phán bởi miệng tiên tri Giô-na, tôi tớ Ngài, là
con trai A-mi-tai, ở tại Gát-Hê-phe.
26 Vả, Đức Giê-hô-va đã thấy Y-sơ-ra-ên bị gian
nan rất cay đắng; vì trong Y-sơ-ra-ên chẳng còn
ai tự do, hoặc nô lệ nữa, cũng chẳng có ai tiếp
cứu Y-sơ-ra-ên.
27 Đức Giê-hô-va không có phán rằng Ngài sẽ
xóa danh Y-sơ-ra-ên khỏi dưới trời, bèn cậy Giê-
rô-bô-am, con trai Giô-ách, mà giải cứu họ.
28 Các chuyện khác của Giê-rô-bô-am, những
công việc người, sự mạnh dạn người, thể nào
người chiến trận và khôi phục lại cho Y-sơ-ra-ên
Đa-mách và Ha-mát trước đã phục Giu-đa, mọi
việc ấy đều đã chép trong sử ký về các vua Y-sơ-
ra-ên.
29 Giê-rô-bô-am an giấc cùng các tổ phụ người,
là các vua Y-sơ-ra-ên; rồi Xa-cha-ri, con trai
người, kế vị người.

15

1 Năm thứ hai mươi bảy đời Giê-rô-bô-am, vua
Y-sơ-ra-ên, thì A-xa-ria, con trai A-ma-xia, vua
Giu-đa, lên làm vua.

2 Người được mười sáu tuổi khi lên ngôi, và
cai trị năm mươi hai năm tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ
người tên là Giê-cô-lia, quê ở Giê-ru-sa-lem.
3 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, cứ theo mọi điều của A-ma-xia, cha người đã
làm.
4 Thế mà người không dỡ các nơi cao đi; dân
sự cứ cúng tế và xông hương trên các nơi cao.
5 Đức Giê-hô-va giáng họa cho vua, khiến bị
bịnh phung cho đến ngày người chết; người phải
rút ở trong nhà riêng. Giô-tham, con trai vua,
cai quản đền vua và xét đoán dân sự của xứ.
6 Các chuyện khác của A-xa-ria, những công
việc người, đều đã chép trong sử ký về các vua
Giu-đa.
7 A-xa-ria an giấc cùng các tổ phụ người, và
được chôn cùng họ tại trong thành Đa-vít. Giô-
tham, con trai người, kế vị người.
8 Năm thứ ba mươi tám đời A-xa-ria, vua Giu-
đa, Xa-cha-ri, con trai Giê-rô-bô-am, lên làm vua
Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri; người cai trị sáu tháng.
9 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
y như các tổ phụ mình đã làm; người không từ
bỏ tội lỗi của Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, là
tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội.
10 Vả, Sa-lum, con trai Gia-be, dấy nghịch cùng
người, đánh giết người tại trước mặt dân sự;
đoạn làm vua thế cho người.
11 Các chuyện khác của Xa-cha-ri đều chép
trong sử ký về các vua Y-sơ-ra-ên.
12 Như vậy là ứng nghiệm lời của Đức Giê-hô-
va phán cho Giê-hu rằng: Dòng dõi ngươi sẽ ngồi

trên ngôi Y-sơ-ra-ên cho đến đời thứ tư. Thật
vậy, ấy là điều đã xảy đến.
13 Năm thứ ba mươi chín đời Ô-xia, vua Giu-
đa, Sa-lum, con trai Gia-be, lên làm vua, cai trị
một tháng tại Sa-ma-ri.
14 Mê-na-hem, con trai Ga-đi, ở Tiệt sa đi lên
Sa-ma-ri, đánh Sa-lum, con trai Gia-be, tại Sa-ma-
ri, và giết người đi. Đoạn, Mê-ha-hem lên làm
vua thế cho.
15 Các chuyện khác của Sa-lum, và người phản
ngụy làm sao, đều chép trong sử ký về các vua
Y-sơ-ra-ên.
16 Bấy giờ, Mê-na-hem đi khỏi Tiệt-sa, hãm
đánh Típ-sắc, cả dân sự ở trong, và khắp địa
hạt chung quanh, bởi vì thành ấy không khứng
mở cửa cho; nên người đánh nó, và mổ bụng hết
thảy người đàn bà có nghén ở tại đó.
17 Năm thứ ba mươi chín đời A-xa-ria, vua Giu-
đa, thì Mê-na-hem, con trai Ga-đi, lên làm vua
Y-sơ-ra-ên, và cai trị mười năm tại Sa-ma-ri.
18 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va;
trọn đời chẳng hề lìa khỏi các tội lỗi của Giê-rô-
bô-am, con trai Nê-bát, là tội đã gây cho Y-sơ-ra-
ên phạm tội.
19 Phun, vua A-si-ri, loán đến trong xứ; Mê-na-
hem bèn nộp cho người một ngàn ta lâng bạc,
để người giúp đỡ làm cho nước mình đặng vững
vàng trong tay người.
20 Mê-na-hem thâu lấy tiền bạc ấy nơi dân Y-
sơ-ra-ên, tức nơi những người có tài sản nhiều,
cứ mỗi người năm mươi siếc lơ bạc, đặng nộp
cho vua A-si-ri. Đoạn, vua A-si-ri trở về, chẳng ở

lâu tại xứ.
21 Các chuyện khác của Mê-na-hem, và những
công việc người, đều đã chép trong sử ký về các
vua Y-sơ-ra-ên.
22 Mê-na-hem an giấc với các tổ phụ người, và
Phê-ca-hia, con trai người, kế vị người.
23 Năm thứ năm mươi đời A-xa-ria, vua Giu-đa,
thì Phê-ca-hia, con trai Mê-na-hem, lên làm vua
Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri, và cai trị hai năm.
24 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
không từ bỏ tội lỗi của Giê-rô-bô-am, con trai
Nê-bát, là tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội.
25 Phê-ca, con trai Rê-ma-lia, quan tổng binh
người, phản nghịch người, và đánh người tại Sa-
ma-ri, trong thành lũy của đền vua, luôn với Aït-
gốp và A-ri-ê. Người có năm mươi người Ga-la-át
theo mình. Vậy người giết Phê-ca-hia và cai trị
thế cho.
26 Các chuyện khác của Phê-ca-hia, và những
công việc của người, đều chép trong sử ký về
các vua Y-sơ-ra-ên.
27 Năm thứ năm mươi hai đời A-xa-ria, vua Giu-
đa, thì Phê-ca, con trai Rê-ma-lia, lên làm vua
Y-sơ-ra-ên, tại Sa-ma-ri, và cai trị hai mươi năm.
28 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
không từ bỏ tội lỗi của Giê-rô-bô-am, con trai
Nê-bát, là tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội.
29 Trong đời Phê-ca, vua Y-sơ-ra-ên, Tiếc-la-
Phi-lê-se, vua A-si-ri, loán đến chiếm lấy Y-
giôn, A-bên-Bết-Ma-ca, Gia-nô-ác, Kê-đe, Hát-
so, miền Ga-la-át, miền Ga-li-lê, và cả địa phận
Nép-ta-li; đoạn đem dân sự các xứ ấy sang A-si-
ri.

30 Ô-sê, con trai Ê-la, mưu phản Phê-ca, con
trai Rê-ma-lia, và đánh giết người, rồi lên làm
vua thế cho, nhằm năm thứ hai mươi đời Giô-
tham, con trai Ô-xia.
31 Các chuyện khác của Phê-ca, và những công
việc người, đều chép trong sử ký về các vua Y-
sơ-ra-ên.
32 Năm thứ hai đời Phê-ca, con trai Rê-ma-lia,
vua Y-sơ-ra-ên, thì Giô-tham, con trai Ô-xia, vua
Giu-đa, lên ngôi làm vua
33 Người được hai mươi lăm tuổi khi tức vị, cai
trị mười sáu năm tại Giê-ru-sa-lem. mẹ người
tên là Giê-ru-sa, con gái Xa-đốc.
34 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, cứ theo trọn mọi điều Ô-xia, cha người đã
làm.
35 Dầu vậy, người không dỡ các nơi cao; dân sự
cứ cúng tế và xông hương trên các nơi cao đó.
Aáy là Giô-tham xây cất cửa thượng của đền thờ
Đức Giê-hô-va.
36 Các chuyện khác của Giô-tham, và những
công việc người, đều chép trong sử ký về các
vua Giu-đa.
37 Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va khởi khiến Rê-
xin, vua Sy-ri, và Phê-ca, con trai Rê-ma-lia, đến
hãm đánh Giu-đa.
38 Giô-tham an giấc cùng các tổ phụ người,
được chôn bên họ, tại thành Đa-vít, tổ tiên
người. A-cha, con trai người, lên làm vua thế
cho người.

16

1 Năm thứ mười bảy đời Phê-ca, con tra Rê-

ma-lia, thì A-cha, con trai Giô-tham, vua Giu-đa,
lên làm vua.
2 A-cha được hai mươi tuổi khi người lên làm
vua; người cai trị mười sáu năm tại Giê-ru-sa-
lem. Người chẳng làm điều thiện trước mặt Giê-
hô-va Đức Chúa Trời người, như Đa-vít tổ phụ
người, đã làm;
3 nhưng người đi theo con đường của các vua
Y-sơ-ra-ên, thậm chí bắt chước theo gương gớm
ghiếc của các dân tộc Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi
trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, mà đưa con trai mình
qua lửa.
4 Người cũng cúng tế và xông hương trên các
nơi cao, trên gò và dưới các cây rậm.
5 Bấy giờ, Rô-xin, vua Sy-ri và Phê-ca, con trai
Rê-ma-lia, vua Y-sơ-ra-ên, đều đi lên đặng hãm
đánh Giê-ru-sa-lem; họ vây A-cha; nhưng không
thắng người được.
6 Aáy nhằm lúc đó Rê-xin, vua Sy-ri; khôi phục
Ê-lát, về nước Sy-ri; người đuổi dân Giu-đa khỏi
Ê-lát, và dân Sy-ri bèn đến Ê-lát, ở đó cho đến
ngày nay.
7 A-cha sai sứ giả đến Tiếc-la-Phi-lê-se, vua A-
si-ri, nói với người rằng: Tôi là kẻ tôi tớ vua, là
con trai vua; hãy đi đến giải cứu tôi khỏi tay vua
Sy-ri và vua Y-sơ-ra-ên đã dấy lên cùng tôi.
8 A-cha lấy bạc và vàng có ở trong đền thờ Đức
Giê-hô-va và ở trong kho đền vua, gởi đem làm
của lễ cho vua A-si-ri.
9 Vua A-si-ri nhậm làm điều A-cha xin, đi lên
hãm đánh Đa-mách và chiếm lấy, bắt đem dân

cư nó sang Ki-rơ, và giết Rê-xin.
10 A-cha bèn đi đến Đa-mách đặng đón Tiếc-
la-Phi-lê-se, vua A-si-ri. A-cha thấy một cái bàn
thờ ở tại Đa-mách, bèn gởi kiểu mẫu và hình bàn
thờ ấy tùy theo cách chế tạo nó, cho thầy tế lễ
U-ri.
11 Thầy tế lễ U-ri chế một cái bàn thờ y theo
kiểu mà vua A-cha từ Đa-mách đã gởi đến; thầy
tế lễ U-ri chế xong bàn thờ ấy trước khi vua trở
về.
12 Khi vua từ Đa-mách trở về, thấy bàn thờ bèn
lại gần và dâng của lễ trên nó.
13 Người xông trên bàn thờ của lễ thiêu và của
lễ chay mình, đổ ra lễ quán và huyết về của lễ
thù ân tại trên đó.
14 Còn bàn thờ bằng đồng ở trước mặt Đức
Giê-hô-va, thì người cất khỏi chỗ nó tại trước
đền thờ, giữa bàn thờ mới và đền của Đức Giê-
hô-va, rồi để nó bên bàn thờ của người, về phía
bắc.
15 Đoạn, vua A-cha truyền lịnh cho thầy tế lễ
U-ri rằng: Người sẽ xông trên bàn thờ lớn của lễ
thiêu buổi sáng và của lễ chay buổi chiều, của
lễ thiêu và của lễ chay của vua; lại xông của lễ
thiêu và của lễ chay của cả dân sự trong xứ, cũng
đổ ra tại trên nó lễ quán của họ, và tưới cả huyết
con sinh dùng làm của lễ thiêu, luôn cả huyết về
các con sinh khác. Còn bàn thờ bằng đồng, ta
sẽ dùng cầu vấn ý Chúa.
16 Thầy tế lễ U-ri làm theo mọi điều vua A-cha
truyền dạy cho người.

17 Vả lại, vua A-cha dỡ các miếng trám của
những táng, và cất hết những chậu đặt ở trên;
lại hạ cái biển bằng đồng xuống khỏi bò nâng
nó, rồi đem để nó trên một nền lót đá.
18 Vì cớ vua A-si-ri, người cũng đổi trong đền
thờ của Đức Giê-hô-va cái hiên cửa dùng về ngày
Sa-bát mà người ta đã xây trong đền, và cửa
ngoài để dành cho vua.
19 Các chuyện khác của A-cha, và những công
việc người làm, đều chép trong sử ký về các vua
Giu-đa.
20 Đoạn, A-cha an giấc cùng các tổ phụ người,
được chôn bên họ, trong thành Đa-vít. Ê-xê-
chia, con trai người, kế vị người.

17

1 Năm thứ mười hai đời A-cha, vua Giu-đa, thì
Ô-sê, con trai Ê-la, lên làm vua Y-sơ-ra-ên, tại
Sa-ma-ri; người cai trị chín năm.
2 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
song chẳng bằng các vua Y-sơ-ra-ên trước người.
3 Sanh-ma-na-sa, vua A-si-ri, đi lên hãm đánh
Ô-sê; người bị thần phục Sanh-ma-na-sa và đóng
thuế cho người.
4 Nhưng vua A-si-ri thấy Ô-sê toan mưu phản;
vì Ô-sê có sai sứ giả đến Sô, vua Ê-díp-tô, và
không nộp thuế cho vua A-si-ri như người hằng
năm đã làm; vua A-si-ri bèn bắt người xiềng lại,
và hạ ngục.
5 Đoạn, vua A-si-ri đi lên xâm chiếm cả xứ, đến
vây Sa-ma-ri trong ba năm.

6 Năm thứ chín đời Ô-sê, vua A-si-ri hãm lấy Sa-
ma-ri, đem dân Y-sơ-ra-ên sang qua A-si-ri, lập
họ ở tại Cha-la và trên bờ Cha-bo, sông của Gô-
xan, cùng trong các thành nước Mê-đi.
7 Vả, dân Y-sơ-ra-ên đã phạm tội cùng Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của họ, là Đấng đã rút họ ra
khỏi xứ Ê-díp-tô, và khỏi tay hà hiếp của Pha-
ra-ôn, vua Ê-díp-tô; chúng đã kính thờ các thần
khác
8 theo thói tục của các dân tộc mà Đức Giê-
hô-va đã đuổi khỏi trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, và
theo lệ mà các vua Y-sơ-ra-ên đã định.
9 Dân Y-sơ-ra-ên làm lén những việc bất
chính nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
chúng, xây dựng những nơi cao trong khắp các
thành họ, từ tháp vọng canh cho đến thành kiên
cố,
10 dựng lên những trụ thờ trên các nỗng cao
và dưới những cây rậm.
11 Tại trên các nơi cao, chúng xông hương y
như các dân tộc mà Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi
trước mặt họ, phạm những việc gian ác, và chọc
giận Đức Giê-hô-va.
12 Chúng hầu việc những hình tượng mà Đức
Giê-hô-va đã cấm chúng rằng: Các ngươi chớ
thờ chúng nó.
13 Song Đức Giê-hô-va cậy miệng các đấng tiên
tri và những kẻ tiên kiến mà khuyên Y-sơ-ra-ên
và Giu-đa rằng: Khá từ bỏ đường ác của các
ngươi, hãy gìn giữ điều răn và luật lệ ta, tùy theo
các mạng lịnh ta cậy những tiên tri, là tôi tớ ta,
mà truyền cho tổ phụ các ngươi.

14 Nhưng chúng không muốn nghe, cứng cổ
mình, y như các tổ phụ của chúng không có lòng
tin Giê-hô-va Đức Chúa Trời của họ.
15 Chúng khinh bỏ các luật lệ và giao ước Ngài
đã lập cùng tổ phụ họ, và những lời chứng mà
Ngài đã phán với họ. Chúng đi theo các thần hư
không, và trở thành hư không, bắt chước các
dân tộc ở chung quanh mình, mà Đức Giê-hô-va
đã cấm làm theo gương của chúng nó.
16 Chúng khinh bỏ hết thảy giới mạnh của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời mình, tự đúc lấy hai tượng
bò con, cùng làm thần tượng A-sê-ra, thờ lạy hết
thảy cơ binh trên trời, và thờ phượng Ba-anh.
17 Chúng cũng đưa con trai con gái mình qua
lửa, dùng tà thuật, tin bói khoa, chuyên làm điều
dữ trước mặt Đức Giê-hô-va, để chọc giận Ngài.
18 Bởi cớ ấy, Đức Giê-hô-va rất nổi giận dữ cùng
dân Y-sơ-ra-ên, xua đùa chúng khỏi trước mặt
Ngài; chỉ còn lại chi phái Giu-đa mà thôi.
19 Chính Giu-đa cũng không vâng giữ các điều
răn của Giê-hô-va Đức Chúa trời của họ; bèn đi
theo những lệ luật mà Y-sơ-ra-ên đã lập.
20 Thế thì, Đức Giê-hô-va từ bỏ cả dòng dõi Y-
sơ-ra-ên, làm khốn khổ họ, và phó họ vào tay
các kẻ cướp giựt, cho đến phải lưu đày cách xa
mặt Ngài.
21 Y-sơ-ra-ên đã phân rẽ nhà Đa-vít, tôn Giê-rô-
bô-am, con trai Nê-bát, làm vua; người quyến dụ
Y-sơ-ra-ên bội nghịch Đức Giê-hô-va, và khiến
cho họ phạm tội lớn.
22 Dân Y-sơ-ra-ên đều đi trong hết thảy tội lỗi

của Giê-rô-bô-am đã phạm, chẳng từ bỏ chút
nào,
23 cho đến ngày Đức Giê-hô-va đày đuổi họ
khỏi trước mặt Ngài, y như Ngài đã phán bởi
miệng của các tiên tri, tôi tớ Ngài. Vậy, Y-sơ-ra-
ên bị cất khỏi xứ mình, lưu đày qua A-si-ri cho
đến ngày nay.
24 Vua A-si-ri đem người ở Ba-by-lôn, Cu-tha,
A-va, Ha-mát và Sê-phạt-va-im, đặt ở trong các
thành của Sa-ma-ri, thế cho dân Y-sơ-ra-ên.
Chúng chiếm lấy nước Sa-ma-ri, và ở trong các
thành nó.
25 Khi chúng bắt đầu trú ngụ tại đó, thì không
kính sợ Đức Giê-hô-va, nên Đức Giê-hô-va sai sư
tử đến giết mấy người trong bọn chúng.
26 Người ta bèn nói với vua A-si-ri rằng: Các
dân mà vua đã đem qua đặt trong các thành của
Sa-ma-ri không biết lệ thờ phượng thần của xứ,
vì vậy thần đó có sai sư tử đến giết họ, tại họ
không biết lệ thờ lạy thần của xứ vậy.
27 Vua A-si-ri liền truyền lịnh rằng: Trong
những thầy tế lễ mà các ngươi đã bắt ở đó đem
qua đây, các ngươi hãy lấy một người, dẫn về ở
tại trong xứ đó đặng dạy lệ thờ lạy thần của xứ.
28 Aáy vậy một kẻ trong những thầy tế lễ mà
chúng đã bắt ở Sa-ma-ri đem đi trở về, ở tại Bê-
tên, và dạy dỗ dân sự phải thờ lạy Đức Giê-hô-va
làm sao.
29 Song mỗi dân tộc đều tạo thần riêng cho
mình, đặt nó trong những chùa miễu tại trên
các nơi cao mà dân Sa-ma-ri đã dựng lên, tức
dân tộc nào đặt thần mình trong thành nấy.

30 Dân Ba-by-lôn tạo hình tượng Su-cốt-Bê-nốt;
dân Cút, tạo hình tượng Nẹt-ganh; dân Ha-mát
tạo hình tượng A-si-ma;
31 dân A-vim tạo hình tượng Níp-ca và Tạt-tác;
dân Sê-phạt-va-im thiêu con cái mình trong lửa
cho A-tra-mê-léc và A-na-mê-léc, hai thần của
dân Sê-phạt-va-im.
32 Chúng kính sợ Đức Giê-hô-va, nhưng chọn
những người trong bọn mình lập làm thầy tế lễ
về các nơi cao; những thầy tế lễ ấy vì chúng dâng
những của tế lễ tại trong chùa miễu của các nơi
cao đó.
33 Các dân tộc ấy kính sợ Đức Giê-hô-va, song
cũng hầu việc các thần mình, theo thói tục của
những dân tộc mà họ bị dời ra khỏi đó.
34 Ngày nay, chúng hãy còn làm theo thói tục
cũ mình. Chúng không kính sợ Đức Giê-hô-va,
chẳng vâng giữ hoặc luật lệ, hoặc thói tục, hoặc
luật pháp, hay là điều răn truyền cho con cháu
Gia-cốp, mà Ngài đặt tên là Y-sơ-ra-ên.
35 Đức Giê-hô-va đã lập giao ước với chúng,
truyền dạy chúng rằng: Các ngươi chớ kính sợ
các thần khác, chớ thờ lạy, hầu việc chúng nó,
và đừng tế lễ chúng nó.
36 Nhưng các ngươi khá kính sợ Đức Giê-hô-va,
là Đấng dùng đại năng, và cánh tay giơ thẳng
ra, đem các ngươi ra khỏi Ê-díp-tô; Đấng đó các
ngươi phải kính sợ thờ lạy, và dâng của lễ cho.
37 Các luật lệ, điều răn, qui tắc, và mạng lịnh
mà Ngài chép cho các ngươi, các ngươi khá gìn
giữ làm theo đời đời, chớ nên kính sợ các thần
khác.

38 Các ngươi chẳng nên quên giao ước mà ta
lập với các ngươi; chớ kính sợ các thần khác;
39 nhưng khá kính sợ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của các ngươi, Ngài sẽ giải cứu các ngươi khỏi
tay các kẻ thù nghịch.
40 Dầu vậy, các dân tộc ấy không nghe theo,
nhưng còn làm theo thói tục cũ của mình.
41 Như vậy, các dân tộc ấy kính sợ Đức Giê-hô-
va và cũng hầu việc những hình tượng chạm
của mình; tổ phụ chúng nó làm thế nào, thì con
cái cháu chắt chúng nó cũng hãy còn làm thế ấy
cho đến ngày nay.

18

1 Năm thứ ba đời Ô-sê, con trai Ê-la, vua Y-sơ-
ra-ên, thì Ê-xê-chia, con trai A-cha, vua Giu-đa,
lên làm vua.
2 Người được hai mươi lăm tuổi khi lên làm
vua, và cai trị hai mươi chín năm tại Giê-ru-sa-
lem. Mẹ người tên là A-bi, con gái của Xa-cha-ri.
3 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va y như Đa-vít, tổ phụ người, đã làm.
4 Người phá hủy các nơi cao, đập bể những
trụ thờ, đánh hạ các A-sê-ra, và bẻ gãy con rắn
đồng mà Môi-se đã làm; bởi vì cho đến khi ấy
dân Y-sơ-ra-ên xông hương cho nó người ta gọi
hình rắn ấy là Nê-hu-tan.
5 Ê-xê-chia nhờ cậy nơi Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên; nên trong các vua sau
người, hoặc trong những vua trước người,
chẳng có một ai giống như người.

6 Người tríu mến Đức Giê-hô-va, không xây bỏ
Ngài, song gìn giữ các điều răn mà Đức Giê-hô-va
đã truyền cho Môi-se.
7 Đức Giê-hô-va ở cùng người; hễ người đi làm
sự gì, đều được thành tựu. Người dấy nghịch
với vua A-si-ri, không phục vua ấy nữa.
8 Người hãm đánh xứ dân Phi-li-tin cho đến Ga-
xa và địa hạt chung quanh thành, từ tháp vọng
canh đến thành kiên cố.
9 Xảy ra năm thứ tư đời Ê-xê-chia, nhằm năm
thứ bảy đời Ô-sê, con trai Ê-la, vua Y-sơ-ra-ên,
thì Sanh-ma-na, vua A-si-ri, đi lên đánh Sa-ma-ri
và vây nó.
10 Cuối ba năm, người hãm lấy: ấy vậy nhằm
năm thứ sáu đời Ê-xê-chia, năm thứ chín đời Ô-
sê, vua Y-sơ-ra-ên, thì Sa-ma-ri bị chiếm lấy.
11 Vua A-si-ri đem dân Y-sơ-ra-ên qua A-si-ri,
đặt tại Cha-la và trên bờ Cha-bo, sông xứ Gô-xan,
cùng trong các thành của Mê-đi;
12 ấy vì chúng không có vâng theo lời phán của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, nhưng bội giao
ước Ngài, không khứng nghe, và chẳng làm theo
các điều mà Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã
truyền cho.
13 Năm thứ mười bốn đời Ê-xê-chia, San-chê-
ríp, vua A-si-ri, đến đánh các thành kiên cố của
Giu-đa và hãm lấy nó.
14 Ê-xê-chia, vua Giu-đa, sai sứ đến La-ki nói
với vua A-si-ri rằng: Tôi phạm lỗi. Cầu vua lìa
khỏi nước tôi; hễ vua đòi tôi điều gì, tôi sẽ chịu.
Vua A-si-ri bắt Ê-xê-chia, vua Giu-đa, phải trả ba

trăm ta lâng bạc, và ba mươi ta lâng vàng.
15 Ê-xê-chia nộp cho người các bạc ở trong đền
Đức Giê-hô-va và trong kho tàng của cung vua.
16 Bấy giờ, Ê-xê-chia gỡ vàng của các cửa và
cột đền thờ Đức Giê-hô-va mà chính mình người
đã cẩn vào, rồi nộp hết cho vua A-si-ri.
17 Song, vua A-si-ri ở La-ki sai Tạt-tan, Ráp-sa-
ri, và Ráp-sa-kê, đem theo một đạo binh mạnh,
đến Giê-ru-sa-lem đánh vua Ê-xê-chia. Chúng đi
lên Giê-ru-sa-lem và dừng lại tại cống ao trên, ở
bên đường ruộng thợ nện.
18 Đoạn, chúng xin nói chuyện với vua. Ê-li-a-
kim, con trai Hinh-kia, quan cai đền, Sép-na, thơ
ký, và Giô-a, con của A-sáp, quan thái sử, đều đi
ra đến chúng.
19 Ráp-sa-kê nói cùng họ rằng: Ta xin các
ngươi hãy nói với Ê-xê-chia rằng: Vua A-si-ri, là
vua lớn, nói như vầy: Ngươi nhờ cậy ai dường
ấy?
20 Ngươi có nói (chỉ những lời hư không đó
thôi), mà rằng: Ta có mưu kế, sức mạnh đặng
tranh chiến. Vậy, ngươi để lòng tin cậy nơi ai
mà dấy loạn cùng ta?
21 Ta thấy rõ điều đó: Ngươi nhờ cậy nơi Ê-díp-
tô, thật như nương vào cây sậy gãy; ví ai nương
dựa nó, ắt nó sẽ đâm vào tay, xoi lủng ngang
qua. Phàm ai nhờ cậy Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô,
thì đều bị như thế.
22 Có lẽ các ngươi sẽ nói với ta rằng: Chúng tôi
nhờ cậy nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng

tôi. Nhưng há chẳng phải các nơi cao và bàn thờ
của Ngài mà Ê-xê-chia có phá hủy, truyền cho
Giu-đa và Giê-ru-sa-lem rằng: Các ngươi khá thờ
phượng Chúa tại Giê-ru-sa-lem ở trước bàn thờ
này, chăng?
23 Thế thì, ngươi hãy đánh cuộc với chủ ta, là
vua A-si-ri. ta sẽ giao cho ngươi hai ngàn con
ngựa, nếu ngươi tìm được quân kỵ để cỡi chúng
nó.
24 Aáy chẳng đặng, thì ngươi làm sao đánh
đuổi một quan tướng nhỏ hơn hết của chủ ta
đặng? Ngươi cậy nơi Ê-díp-tô đặng kiếm xe và
quân kỵ sao!
25 Há chẳng phải theo lịnh của Đức Giê-hô-va
mà loán qua miền đây, đặng phá hủy nó sao?
Đức Giê-hô-va thật có phán với ta rằng: Hãy đi
lên đánh xứ này, và phá hủy nó.
26 Ê-li-a-kim, con trai Hinh-kia, Sép-na, và Giô-
a, bèn nói với Ráp-sa-kê rằng: Hãy nói với các
tôi tớ ông bằng tiếng Sy-ri; vì chúng tôi hiểu thứ
tiếng ấy. Chớ nói cùng chúng tôi bằng tiếng Giu-
đa vào tai dân sự ở trên vách thành.
27 Ráp-sa-kê đáp lại với chúng rằng: Há có
phải cùng chủ ngươi và ngươi mà chủ ta sai
ta nói các lời này sao? Người há chẳng sai ta
đến cùng những người đứng trên vách thành để
họ với ngươi ăn phẩn mình và uống nước tiểu
mình, sao?
28 Đoạn, Ráp-sa-kê đứng tại đó, cất tiếng la
lớn lên bằng tiếng Giu-đa mà rằng: Hãy nghe
lời vua A-si-ri, là vua lớn, nói.

29 Vua nói như vầy: Chớ để cho Ê-xê-chia
lường gạt các ngươi, vì hắn không tài nào giải
các ngươi khỏi tay ta.
30 Cũng chớ để người dỗ các ngươi tin cậy nơi
Đức Giê-hô-va, mà rằng: Đức Giê-hô-va sẽ giải
cứu chúng ta, và thành này sẽ chẳng sa vào tay
của vua A-si-ri đâu.
31 Chớ nghe Ê-xê-chia, vì vua A-si-ri nói như
vầy: Khá hòa với ta và hàng đầu ta; mỗi người
trong các ngươi sẽ được ăn hoa quả của vườn
nho và của cây vả mình, cùng uống nước giếng
mình,
32 cho đến chừng ta tới dẫn các ngươi vào
trong một xứ giống như xứ của các ngươi, tức
là xứ có lúa và rượu, bánh và vườn nho, một xứ
sanh dầu ô-li-ve và mật ong. Như thế các ngươi
sẽ sống, và không chết đâu. Vậy, chớ nghe Ê-
xê-chia, vì hắn gạt các ngươi khi nói rằng: Đức
Giê-hô-va sẽ giải cứu chúng ta.
33 Những thần của các dân tộc khác há có giải
cứu xứ mình khỏi tay vua A-si-ri chăng?
34 Thần của Ha-mát, và thần của Aït-bát ở
đâu? Thần của Sê-phạt-va-im, thần của Hê-na,
và thần của Y-va ở đâu? Các thần đó có giải cứu
Sa-ma-ri khỏi tay ta chăng?
35 Trong những thần của muôn nước, có thần
nào đã giải cứu xứ họ khỏi tay ta chăng? Đức
Giê-hô-va có thể giải cứu Giê-ru-sa-lem sao?
36 Nhưng dân sự làm thinh, không đáp lại một
lời; vì vua có truyền lịnh rằng: Các ngươi chớ
trả lời.

37 Ê-li-a-kim, con trai Hinh-kia, quan cai đền,
thơ ký Sép-na, và quan thái sử Giô-a, con trai
A-sáp, trở về Ê-xê-chia, quần áo xé rách, thuật
cho người mọi lời của Ráp-sa-kê.

19

1 Hay được tin ấy, vua Ê-xê-chia xé rách quần
áo mình, mặc áo bao, và đi vào đền thờ của Đức
Giê-hô-va.
2 Đoạn, người sai Ê-li-a-kim, quan cai đền,
Sép-na, thơ ký, và hững thầy tế lễ già hơn hết,
mặc bao, đến Ê-sai, thầy tiên tri, con trai A-mốt.
3 Chúng nói với người rằng: Ê-xê-chia nói như
vầy: Ngày nay là một ngày tai nạn, sửa phạt, và
ô danh; vì đàn bà đã đến k" mãn nguyệt, nhưng
thiếu sức đẻ con.
4 Có lẽ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông đã nghe
các lời của Ráp-sa-kê, mà vua A-si-ri, chủ hắn, đã
sai đến đặng phỉ báng Đức Chúa Trời hằng sống,
và Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông sẽ quở phạt các
lời Ngài đã nghe. Vậy, xin hãy cầu nguyện giùm
cho những kẻ còn sống.
5 Các tôi tớ vua Ê-xê-chia đi đến Ê-sai.
6 Người nói với chúng rằng: Các ngươi khá đáp
với chủ mình thế này: Đức Giê-hô-va phán như
vầy: Chớ sợ hãi những lời các ngươi đã nghe các
tôi tớ của vua A-si-ri dùng mà phạm đến ta.
7 Ta sẽ khiến một thần đến cùng nó, làm cho
nó nghe tiếng đồn, và nó sẽ trở về xứ mình; tại
đó ta sẽ dùng gươm giết nó.

8 Khi Ráp-sa-kê trở về vua A-si-ri, thấy vua
đang vây Líp-na, vì có hay rằng chủ mình đã
lìa khỏi La-ki.
9 Vua bèn nghe nói về Tiệt-ha-ca, vua Ê-thi-ô-
bi rằng: Kìa, người đã kéo ra đặng giao chiến
với ông. Bởi cớ đó, San-chê-ríp lại sai sứ giả đến
Ê-xê-chia, và dặn rằng:
10 Các ngươi hãy nói như vầy với Ê-xê-chia,
vua Giu-đa, mà rằng: Chớ để cho Đức Chúa Trời,
là Đấng ngươi nhờ cậy, phỉnh gạt ngươi, mà nói
rằng: Giê-ru-sa-lem sẽ chẳng bị sa vào tay vua
A-si-ri.
11 Kìa, người đã hay những việc các vua A-si-
ri đã làm cho các xứ mà diệt đi hết thảy: còn
ngươi, sẽ thoát khỏi nào!
12 Các thần của những dân tộc mà tổ phụ ta
đã tuyệt diệt, há có giải cứu chúng chăng, là các
thần của Gô-xa, Ha-ran, Rết-sép, và dân Ê-đen,
ở tại Tê-la-sa?
13 Vua Ha-mát, vua Aït-bát, vua thành Sê-phạt-
va-im, vua Hê-na, và vua Y-va, đều ở đâu?
14 Ê-xê-chia tiếp đặng thơ ở nơi tay các sứ giả,
bèn đọc. Đoạn, người đi lên đền thờ của Đức
Giê-hô-va, và mở thơ ra trước mặt Đức Giê-hô-
va.
15 Ê-xê-chia cầu nguyện Đức Giê-hô-va rằng:
Oâi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên!
Ngài vẫn ngự ở giữa các chê-ru-bin, chỉ một
mình Ngài là Đức Chúa Trời của các nước thế
gian. Chính Ngài đã làm nên trời và đất.
16 Hỡi Đức Giê-hô-va! hãy nghiêng tai Ngài và

nghe. Hỡi Đức Giê-hô-va! hãy mở mắt Ngài ra
và xem. Cầu Chúa hãy nghe các lời mà San-chê-
ríp sai nói, đặng phỉ báng Đức Chúa Trời hằng
sống.
17 Đức Giê-hô-va ôi! quả thật các vua A-si-ri đã
diệt các dân tộc, và phá hoang địa phận chúng
nó,
18 ném các thần chúng nó vào lửa; nhưng
chẳng phải là thần, chẳng qua là công việc của
tay người ta làm ra bằng gỗ và bằng đá; nên
chúng hủy diệt các thần ấy.
19 Vậy bây giờ, hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của chúng tôi ôi! hãy giải cứu chúng tôi khỏi tay
San-chê-ríp, hầu cho muôn nước trên đất biết
rằng chỉ một mình Giê-hô-va là Đức Chúa Trời.
20 Ê-sai, con trai A-mốt, sai nói với Ê-xê-chia
rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên
phán như vầy: Ta có nghe lời ngươi cầu nguyện
cùng ta về việc San-chê-ríp, vua A-si-ri.
21 Này là lời Đức Giê-hô-va đã phán về hắn.
Gái đồng trinh Si-ôn khinh dể, chê cười ngươi;
con gái Giê-ru-sa-lem đã lắc đầu theo ngươi.
22 Ngươi phỉ báng và sỉ nhục ai? Cất tiếng lên
cùng ai? Thật ngươi đã trừng con mắt nghịch
với Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên!
23 Ngươi đã nhờ các sứ giả mình nhạo báng
Chúa, mà rằng: Ta đem nhiều xe, lên chót núi,
đến đỉnh rất xa của Li-ban; ta sẽ đốn những cay
bá hương cao hơn hết, và cây tòng tốt nhất của
nó; ta sẽ đến cõi xa hơn hết, tức rừng rậm của
nó.

24 Ta đã đào giếng, uống nước của đất lạ; dưới
bàn chân ta sẽ làm cạn sông Ê-díp-tô.
25 Sự này ta đã làm từ lâu, việc này ta đã định
từ thời cổ, ngươi há chẳng nghe đến sao? Bây
giờ, ta khiến cho sự đó xảy đến, để cho ngươi
phá hoang các thành kiên cố ra đống hư nát.
26 Vì vậy, dân sự của các thành ấy đều yếu
đuối, bị sợ hãi và hổ thẹn; chúng giống như cây
cỏ xanh ngoài đồng, tỉ như cây cỏ trên nóc nhà,
khác nào lúa mì đã héo trước khi cọng chưa
thành.
27 Nơi ngươi ngồi, lúc ngươi đi ra, đi vào, và
sự giận dại ngươi đối cùng ta, ta đã biết hết.
28 Bởi ngươi giận dại cùng ta, và vì lời kiêu
ngạo ngươi đã thấu đến tai ta, ắt ta sẽ xỏ cái vòng
nơi mũi ngươi, để khớp nơi môi miếng ngươi.
Đoạn, ta sẽ khiến ngươi trở về theo con đường
mà ngươi đã đi đến.
29 Hỡi Ê-xê-chia, nhờ dấu hiệu này ngươi nhìn
biết rằng lời này sẽ ứng nghiệm: Năm nay, các
ngươi sẽ ăn vật hột giống rớt xuống, sanh ra;
năm thứ nhì, ăn vật tự mọc lên; nhưng năm thứ
ba, các ngươi sẽ gieo và gặt, trồng nho và ăn trái
nó.
30 Hễ giống gì thoát khỏi, còn lại của dân tộc
Giu-đa, dưới sẽ châm rễ xuống, trên sẽ kết bông
trái lên.
31 Vì sẽ có phần sót lại từ Giê-ru-sa-lem mà ra,
kẻ thoát khỏi từ núi Si-ôn mà đến; lòng sốt sắng
của Đức Giê-hô-va sẽ làm nên việc ấy.
32 Bởi cớ đó, Đức Giê-hô-va phán về vua A-si-ri

như vầy: Nó sẽ không vào thành này, chẳng xạ
tên trong nó, cũng chẳng kéo đến giơ khiên lên
trước mặt nó, và chẳng đắp lũy nghịch nó.
33 Đức Giê-hô-va phán: Nó sẽ trở về theo con
đường nó đã đi đến, không vào trong thành này.
34 Vì tại cớ ta và Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, ta sẽ binh
vực thành này đặng cứu nó.
35 Trong đêm đó, có một thiên sứ của Đức Giê-
hô-va đi đến trong dinh A-si-ri, và giết một trăm
tám mươi lăm ngàn người tại đó. Sáng ngày mai,
người ta thức dậy, bèn thấy quân ấy, kìa, chỉ là
thây đó thôi.
36 San-chê-ríp, vua A-si-ri, bèn trở về, ở tại Ni-
ni-ve.
37 Một ngày kia, người thờ lạy tại trong chùa
Nít-róc, thần của mình, thì A-tra-mê-léc và Sa-
rết-se giết người bằng gươm, đoạn chúng nó
trốn trong xứ A-ra-rát. Ê-sạt-ha-đôn, con trai
người, kế vị người.

20

1 Trong lúc đó, Ê-xê-chia bị bịnh nặng gần
chết. Tiên tri Ê-sai, con trai A-mốt, đến cùng
người, và nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như
vầy: Hãy trối lại cho nhà ngươi, vì ngươi sẽ thác
chẳng sống được đâu.
2 Ê-xê-chia bèn xây mặt mình vào phía vách,
và cầu nguyện Đức Giê-hô-va mà rằng:
3 Oâi Đức Giê-hô-va! xin hãy nhớ lại rằng tôi
đã lấy sự thành thật và lòng trọn lành, đi trước

mặt Chúa, và làm theo điều tốt lành tại trước
mặt Ngài. Đoạn, Ê-xê-chia khóc rất thảm thiết.
4 Ê-sai chưa đi khỏi thành trong, có lời của Đức
Giê-hô-va phán với người rằng:
5 Hãy trở lại, nói với Ê-xê-chia, vua của dân
sự ta rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Đa-vít,
tổ phụ ngươi, phán như vầy: Ta có nghe lời cầu
nguyện ngươi, thấy nước mắt của ngươi, này ta
sẽ chữa lành cho ngươi; đến ngày thứ ba ngươi
sẽ đi lên đền của Đức Giê-hô-va.
6 Ta sẽ thêm tuổi ngươi mười lăm năm, ta sẽ
giải cứu ngươi và thành này khỏi tay vua A-si-
ri. Vì cớ ta và Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, ta sẽ binh vực
thành này.
7 Ê-sai bèn biểu: Hãy lấy một cái bánh trái vả.
Người ta lấy nó đắp trên mụt ung, thì vua được
lành.
8 Vả, Ê-xê-chia đã hỏi Ê-sai rằng: Bởi dấu nào
tôi phải nhìn rằng Đức Giê-hô-va sẽ chữa lành
cho tôi và đến ngày thứ ba tôi sẽ được đi lên
đền của Ngài?
9 Ê-sai đáp: Này là dấu Đức Giê-hô-va ban cho
ngươi, đặng làm chứng cho ngươi biết Ngài sẽ
làm thành điều Ngài đã phán ra: Ngươi muốn
bóng tới trước mười độ hay là lui lại mười độ
chăng?
10 Ê-xê-chia đáp: Bóng tới trước mười độ thì
chẳng khó gì; không! thà nó lui lại sau mười độ
thì hơn.
11 Thầy tiên tri Ê-sai cầu khẩn Đức Giê-hô-va,
Ngài bèn đem bóng đã giọi trên trắc ảnh A-cha

lui lại mười độ, là mười độ đã xuống rồi.
12 Trong lúc đó, Bê-rô-đác-Ba-la-đan, con trai
Ba-la-đan, vua Ba-by-lôn, gởi thơ và lễ vật cho
Ê-xê-chia; vì người đã hay rằng Ê-xê-chia đau.
13 Ê-xê-chia nghe lời các sứ giả tâu, thì vui
mừng, bèn dẫn chúng viếng đền, là nơi chứa
các vật quí, bạc, vàng, thuốc thơm, dầu quí, lại
cho xem trại cơ khí, và mọi vật trong kho tàng
mình. Chẳng có chi trong đền hoặc trong nước
mà Ê-xê-chia không cho chúng xem thấy.
14 Tiên tri Ê-xai bèn đi đến vua Ê-xê-chia, và
hỏi người rằng: Các người đó nói chi và ở xứ
nào đến? Ê-xê-chia đáp: Chúng đến từ xứ xa,
từ Ba-by-lôn.
15 Ê-sai tiếp: Vua cho chúng xem chi trong đền
của vua? Ê-xê-chia đáp: Chúng có thấy mọi vật
ở trong đền ta. Chẳng gì trong các kho tàng ta
mà ta chẳng chỉ cho chúng xem.
16 Ê-sai bèn nói với Ê-xê-chia rằng: Hãy nghe
lời của Đức Giê-hô-va:
17 Thì giờ sẽ đến khi mọi vật ở trong đền vua,
mọi vật mà các tổ phụ vua đã chất chứa trong
kho tàng cho đến ngày nay, đều sẽ bị đem qua
Ba-by-lôn. Đức Giê-hô-va phán: Sẽ chẳng còn
chi lại hết.
18 Lại những đứa con trai của vua, do nơi vua
sanh ra, sẽ bị bắt dẫn đi làm hoạn quan trong
đền vua Ba-by-lôn.
19 Ê-xê-chia đáp với Ê-sai rằng: Lời của Đức
Giê-hô-va mà người đã nói là thiện. Người tiếp:

ỗt nữa trong đời tôi sẽ có điều bình yên và sự
vững vàng chăng?
20 Các chuyện khác của Ê-xê-chia, sự mạnh
dạn người, cuộc xây hồ chứa nước, và kinh dẫn
nước vào trong thành, đều chép trong sử ký về
các vua Giu-đa.
21 Ê-xê-chia an giấc cùng các tổ phụ mình; Ma-
na-se con trai người, kế vị người.

21

1 Ma-na-se được mười hai tuổi khi người lên
làm vua; người cai trị năm mươi lăm năm tại
Giê-ru-sa-lem. Mẹ người tên là Hép-si-ba.
2 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va
và theo sự thờ phượng gớm ghiếc của các dân
tộc mà Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt
dân Y-sơ-ra-ên.
3 Người sửa xây lại các nơi cao mà Ê-xê-chia,
cha người phá hủy, lập bàn thờ cho Ba-anh, dựng
hình tượng A-sê-ra giống như của A-háp, vua Y-
sơ-ra-ên, đã làm, cúng thờ toàn cơ binh trên trời
và hầu việc nó.
4 Người cũng lập bàn thờ trong đền của Đức
Giê-hô-va, mà Đức Giê-hô-va có phán về đền thờ
rằng: Aáy tại nơi Giê-ru-sa-lem ta để danh ta
ngự.
5 Người xây những bàn thờ cho toàn cơ binh
trên trời, tại nơi hai hành lang về đền thờ của
Đức Giê-hô-va.
6 Người đưa con trai mình qua lửa, tập tành
phép thiên văn và việc bói điềm; lập lên những
đồng cốt và thầy bói. Người làm điều ác trước

mặt Đức Giê-hô-va quá chừng, chọc giận Ngài
hoài.
7 Còn hình tượng A-sê-ra mà người đã làm,
thì người dựng trong đền thờ mà Đức Giê-hô-va
có phán với Đa-vít và Sa-lô-môn, con trai người,
rằng: Aáy trong đền này và trong Giê-ru-sa-lem,
thành ta đã chọn trong các chi phái Y-sơ-ra-ên,
mà ta sẽ đặt danh ta ngự đời đời.
8 Nếu Y-sơ-ra-ên lo gìn giữ mọi điều ta đã phán
dạy, mọi luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền
cho chúng nó, thì ta sẽ chẳng để dân Y-sơ-ra-ên
đi xiêu lạc ngoài xứ mà ta đã ban cho tổ phụ
chúng nó.
9 Nhưng chúng nó không nghe; chúng nó bị
Ma-na-se quyến dụ làm gian ác hơn các dân tộc
mà Đức Giê-hô-va đã tuyệt diệt khỏi trước mặt
dân Y-sơ-ra-ên.
10 Đức Giê-hô-va bèn cậy các tiên tri, là tôi tớ
Ngài, mà phán rằng:
11 Vì Ma-na-se, vua Giu-đa, đã phạm những sự
gớm ghiếc ấy, và có làm ác hơn mọi điều dân A-
mô-rít đã làm trước người, cùng quyến dụ Giu-
đa phạm tội với hình tượng nó,
12 vì cớ đó, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên phán như vầy: Kìa, ta sẽ giáng trên Giê-
ru-sa-lem và trên Giu-đa những tai họa cả thể,
đến đỗi phàm ai nghe nói đến phải lùng bùng
lỗ tai.
13 Ta sẽ giăng trên Giê-ru-sa-lem dây đo Sa-
ma-ri và cân nhà của A-háp. Ta sẽ xóa sạch Giê-
ru-sa-lem như người ta chùi rửa cái dĩa, rồi úp
nó xuống sau khi rửa xong.

14 Ta sẽ từ bỏ phần còn sót lại về sản nghiệp
ta, phó chúng nó vào tay thù nghịch chúng nó;
chúng nó sẽ trở thành hóa tài và miếng mồi của
họ;
15 vì chúng nó làm những điều ác trước mặt
ta, chọc giận ta, từ ngày tổ phụ chúng nó ra khỏi
Ê-díp-tô cho đến ngày nay.
16 Ma-na-se cũng đổ nhiều huyết vô tội ra, đến
đỗi Giê-ru-sa-lem bị ngập từ đầu này đến đầu
kia. Lại phụ thêm những tội lỗi người phạm gây
cho Giu-đa phạm tội nữa, và làm điều ác trước
mặt Đức Giê-hô-va.
17 Các chuyện khác của Ma-na-se, những công
việc người, và tội người đã phạm, đều chép trong
sử ký về các vua Giu-đa.
18 Ma-na-se an giấc với tổ phụ người, được
chôn trong vườn của đền người, tức trong vườn
U-xa, A-môn, con trai người, cai trị thế cho người.
19 Khi A-môn lên làm vua, tuổi được hai mươi
hai; người cai trị hai năm tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ
người tên là Mê-su-lê-mết, con gái của Ha-rút,
cháu của Giô-ba.
20 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
y như Ma-na-se, cha người, đã làm.
21 Người đi theo y một đường của cha người,
hầu việc hình tượng mà cha người đã hầu việc,
và quì lạy trước mặt chúng nó.
22 Người lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
tổ phụ mình, không đi theo con đường của Đức
Giê-hô-va.
23 Vả, những tôi tớ của A-môn mưu phản

người, và giết người tại trong đền vua.
24 Nhưng dân của xứ giết hết thảy những kẻ
phản nghịch vua A-môn, và tôn Giô-si-a, con trai
người, lên làm vua thế cho người.
25 Các chuyện khác của A-môn, và công việc
người làm, đều chép trong sử ký về các vua Giu-
đa.
26 Người được chôn trong mồ mả người nơi
vườn U-xa; rồi Giô-si-a, con trai người, kế vị
người.

22

1 Khi Giô-si-a lên làm vua, được tám tuổi;
người cai trị ba mươi mốt năm tại Giê-ru-sa-lem.
Mẹ người tên là Giê-đi-đa, con gái của A-đa-gia,
cháu Bô-cát.
2 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, đi theo trọn con đường của Đa-vít, tổ phụ
mình, không tẻ tách hoặc về bên hữu, hoặc về
bên tả.
3 Năm thứ mười tám đời Giô-si-a, vua sai thơ
ký Sa-phan, con trai A-xa-lia, cháu Mê-su-lam,
đến đền Đức Giê-hô-va, mà dặn rằng:
4 Hãy đi lên thầy tế lễ thượng phẩm Hinh-kia,
đếm bạc đã đem đến trong đền thờ của Đức Giê-
hô-va, tức là bạc mà các người giữ cửa đền thờ
đã thâu lấy nơi dân sự;
5 đoạn hãy giao bạc ấy cho những kẻ coi sóc
việc đền thờ của Đức Giê-hô-va, để họ giao lại
cho thợ sửa sang các nơi hư nứt của đền thờ,
6 tức thợ mộc, thợ xây cất, thợ hồ, và dùng
mua gỗ và đá đẽo đặng tu bổ đền lại.

7 Song chớ tính sổ bạc giao nơi tay chúng, vì
chúng vốn làm thành thực.
8 Thầy tế lễ thượng phẩm Hinh-kia nói với thơ
ký Sa-phan rằng: Tôi đã tìm được quyển luật
pháp trong đền thờ Đức Giê-hô-va. Hinh-kia trao
quyển sách đó cho Sa-phan, và người đọc nó.
9 Đoạn, thơ ký Sa-phan đến tìm vua, thuật lại
điều này mà rằng: Các tôi tớ vua đã đóng bạc
tìm đặng trong đền thờ, và đã giao nơi tay các
người lo coi sóc công việc đền thờ của Đức Giê-
hô-va.
10 Thơ ký Sa-phan lại nói rằng: Thầy tế lễ
thượng phẩm Hinh-kia có trao cho tôi một quyển
sách; đoạn, Sa-phan đọc sách đó trước mặt vua.
11 Vua vừa nghe các lời của sách luật pháp,
liền xé quần áo mình.
12 Đoạn, vua truyền lịnh cho thầy tế lễ Hinh-
kia, cho A-hi-cam, con trai Sa-phan, cho Aïc-bồ,
con trai Mi-ca-gia, cho Sa-phan, thơ ký, và cho
A-sa-gia, đầy tớ của vua, mà rằng:
13 Hãy đi cầu vấn Đức Giê-hô-va cho ta, cho
dân sự, và cho cả Giu-đa, về các lời của sách mới
tìm được. Vì cơn giận của Đức Giê-hô-va nổi lên
cùng chúng ta thật là lớn lao, tại tổ phụ chúng
ta không có nghe theo các lời của sách này, và
không làm theo điều đã truyền phán cho chúng
ta.
14 Vậy, thầy tế lễ Hinh-kia, A-hi-cam, Aïc-bồ,
Sa-phan, và A-sa-gia đi tìm nữ tiên tri Hun-đa,
vợ của Sa-lum, người giữ áo lễ, con trai của Tiếc-
va, cháu của Hạt-ha; người ở tại Giê-ru-sa-lem,
trong quận thứ nhì. Chúng nói chuyện với nàng,

15 nàng bèn nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên nói như vầy: Hãy nói với người
sai các ngươi đến ta rằng:
16 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ta sẽ dẫn tai
họa trên chỗ này và trên dân cư nó, làm hoàn
thành mọi lời của sách mà vua Giu-đa đã đọc.
17 Bởi vì dân Giu-đa đã lìa bỏ ta, đốt hương cho
các thần khác, chọc giận vì các công việc của tay
chúng nó, nên cơn giận ta sẽ nổi lên cùng chỗ
này, không hề nguôi.
18 Còn về vua Giu-đa đã sai các người cầu vấn
Đức Giê-hô-va, thì hãy nói với người rằng: Về
các lời người đã nghe Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên phán như vầy:
19 Khi ngươi nghe lời ta phán nghịch cùng chỗ
này, và nghịch cùng dân cư nó rằng, chỗ này sẽ
bị phá hoang, dân cư trở thành rủa sả, thì ngươi
có lòng mềm mại, hạ mình xuống trước mặt Đức
Giê-hô-va, xé quần áo mình, và khóc lóc trước
mặt ta; bởi vậy cho nên ta cũng có nghe ngươi.
20 Kìa, ta sẽ thâu ngươi về cùng các tổ phụ
ngươi; và ngươi sẽ được thâu vào nơi mồ mả
ngươi cách bình an, và mắt ngươi sẽ chẳng thấy
những điều tai họa mà ta toan giáng xuống trên
chỗ nầy. Chúng bèn tâu lại cho vua những lời
ấy.

23

1 Vua bèn sai người nhóm hiệp hết thảy những
trưởng lão Giu-đa và Giê-ru-sa-lem.

2 Đoạn, vua đi lên đền thờ Đức Giê-hô-va, có
hết thảy người Giu-đa, cả dân cư Giê-ru-sa-lem,
những thầy tế lễ, đấng tiên tri, cùng cả dân sự,
vô luận nhỏ lớn, đều đi theo người. Người đọc
cho chúng nghe các lời của sách giao ước, mà
người ta đã tìm được trong đền thờ của Đức Giê-
hô-va.
3 Vua đứng trên tòa, lập giao ước trước mặt
Đức Giê-hô-va, hứa đi theo Đức Giê-hô-va, hết
lòng hết ý gìn giữ những điều răn, chứng cớ, và
luật lệ của Ngài, và làm hoàn thành lời giao ước
đã chép trong sách này. Cả dân sự đều ưng lời
giao ước ấy.
4 Vua bèn truyền lịnh cho thầy tế lễ thượng
phẩm Hinh-kia, cho mấy thầy phó tế, và các
người giữ cửa đền thờ, cất khỏi đền thờ của Đức
Giê-hô-va hết thảy những khí giới người ta làm
đặng cúng thờ Ba-anh, Aùt-tạt-tê, và cả cơ binh
trên trời. Người bảo thiêu các vật đó ngoài Giê-
ru-sa-lem, trong đồng ruộng Xết-rôn, rồi đem
tro nó đến Bê-tên.
5 Người cũng đuổi những thầy cả của các tà
thần mà những vua Giu-đa đã lập, đặng xông
hương trên các nơi cao trong những thành Giu-
đa và tại các nơi chung quanh Giê-ru-sa-lem;
cũng đuổi đi những thầy cả dâng hương cho Ba-
anh, cho mặt trời, mặt trăng, hu”nh đạo, và cả
cơ binh trên trời.
6 Người cất hình tượng Aùt-tạt-tê khỏi đền thờ
của Đức Giê-hô-va, đem nó ra ngoài Giê-ru-sa-
lem, đến khe Xết-rôn, thiêu đốt nó tại đó và
nghiền ra tro, rồi rải tro ấy trên mồ của thường

dân.
7 Người lại phá những phòng của bợm vĩ gian ở
trong đền thờ của Đức Giê-hô-va, là nơi đó người
nữ dệt những trại cho Aùt-tạt-tê.
8 Người cũng đòi đến hết thảy những thầy tế
lễ ở các thành Giu-đa, làm ô uế những nơi cao
mà chúng nó có xông hương, từ Ghê-ba cho đến
Bê-e-Sê-ba; lại phá những bàn thờ lập tại cửa
thành, tức tại cửa Giô-suê, quan cai thành, ở về
phía bên tả, khi vào cửa thành.
9 Song, những người đã làm thầy tế lễ các nơi
cao, thì chẳng được lên đến bàn thờ của Đức Giê-
hô-va tại Giê-ru-sa-lem; song họ ăn bánh không
men với anh em mình.
10 Người cũng làm ô uế Tô-phết tại trong trũng
con cái Hi-nôm, hầu cho từ rày về sau, không ai
được đưa con trai hay là con gái mình qua lửa
cho Mo-lóc.
11 Người trừ bỏ những con ngựa các vua Giu-
đa dâng cho mặt trời, ở nơi cửa vào đền Đức
Giê-hô-va, tại nơi công đường của quan hoạn
Nê-than-Mê-léc, trong hành lang của đền thờ;
còn những xe của mặt trời, thì người thiêu đốt.
12 Vua Giô-si-a cũng phá những bàn thờ mà
các vua Giu-đa đã cất trên nóc nhà lầu của vua
A-cha; lại những bàn thờ mà Ma-na-se có dựng
lên trong hai hành lang của đền thờ Đức Giê-hô-
va, thì người đập bể, cất khỏi chỗ, và rải bụi nát
nó trong khe Xết-rôn.
13 Vua cũng làm ô uế những nơi cao ở tại
trước Giê-ru-sa-lem, bên phía hữu núi Tà-tịch,
là những nơi cao mà Sa-lô-môn, vua Y-sơ-ra-ên,

đã cất lên để cùng thờ Aùt-tạt-tê, thần tượng
quái gở của dân Si-đôn, Kê-mốt, thần tượng quái
gở của dân Mô-áp, và Minh-cô, thần tượng gớm
ghiếc của dân Am-môn.
14 Người bẻ gãy các trụ thờ, đánh đổ các hình
tượng Aùt-tạt-tê, và chất đầy hài cốt tại chỗ nó
đã đứng.
15 Lại, người phá bàn thờ tại Bê-tên, và nơi cao
mà Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, đã lập, tức
là người đó gây cho Y-sơ-ra-ên phạm tội; người
phá bàn thờ ấy, thiêu đốt nơi cao, và cán nghiền
thành ra tro bụi; cũng thiêu đốt tượng Aùt-tạt-
tê.
16 Giô-si-a xây lại chợt thấy những mồ mả ở
trên núi; người bèn sai lấy hài cốt ở trong những
mồ mả ấy, rồi thiêu nó trên bàn thờ, làm cho
bàn thờ bị ô uế, y như lời của Đức Giê-hô-va, mà
người của Đức Chúa Trời đã báo cáo trước.
17 Đoạn, vua hỏi rằng: Bia ta thấy đó là chi?
Các người thành ấy đáp rằng: Aáy là mồ mả của
người Đức Chúa Trời ở Giu-đa, đến báo cáo trước
về những việc mà vua đã làm cho bàn thờ tại Bê-
tên.
18 Người tiếp: Hãy để hài cốt ấy bình yên,
chớ ai dời đi. Vậy, chúng chẳng dời hài cốt của
người, cùng hài cốt của đấng tiên tri ở Sa-ma-ri
mà ra.
19 Giô-si-a cũng dỡ hết thảy chùa miễu của các
nơi cao ở tại trong thành Sa-ma-ri, mà các vua
Y-sơ-ra-ên đã lập đặng chọc giận Đức Giê-hô-va,
phá hủy các nhà đó như đã làm trong Bê-tên.
20 Người giết tại trên bàn thờ những thầy cả

của các nơi cao, và thiêu hài cốt ở trên. Đoạn,
người trở về Giê-ru-sa-lem.
21 Vua bèn truyền lịnh cho cả dân sự rằng: Hãy
giữ lễ Vượt qua cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
các ngươi, tùy theo các lời đã chép trong sách
giao ước.
22 Trong lúc các quan xét đã xét đoán Y-sơ-
ra-ên, hoặc trong đời các vua Y-sơ-ra-ên và vua
Giu-đa, thật chẳng hề có giữ một lễ Vượt qua
nào
23 giống như lễ Vượt qua giữ cho Đức Giê-hô-
va tại Giê-ru-sa-lem, nhằm năm thứ mười tám
đời vua Giô-si-a.
24 Giô-si-a cũng trừ diệt những đồng cốt và
thầy bói, những thê-ra-phim, và hình tượng,
cùng hết thảy sự gớm ghiếc thấy trong xứ Giu-đa
và tại Giê-ru-sa-lem, đặng làm theo các lời luật
pháp đã chép trong sách mà thầy tế lễ Hinh-kia
đã tìm đặng trong đền thờ của Đức Giê-hô-va.
25 Trước Giô-si-a, chẳng có một vua nào hết
lòng, hết ý, hết sức mình, mà tríu mến Đức Giê-
hô-va, làm theo trọn vẹn luật pháp của Môi-se;
và sau người cũng chẳng có thấy ai giống như
người nữa.
26 Dầu vậy Đức Giê-hô-va không nguôi cơn
giận nóng và mạnh mà Ngài nổi lên cùng Giu-
đa, vì cớ các tội trọng của Ma-na-se trêu chọc
Ngài.
27 Vả, Đức Giê-hô-va có phán rằng: Ta sẽ cất
Giu-đa khỏi mặt ta như ta đã cất Y-sơ-ra-ên đi, và
ta sẽ trừ bỏ thành Giê-ru-sa-lem mà ta đã chọn,
và đền thờ mà ta phán về nó rằng: Danh ta sẽ

ngự tại đó.
28 Các chuyện khác của Giô-si-a, những công
việc người làm, điều chép trong sử ký về các vua
Giu-đa.
29 Trong đời Giô-si-a, Pha-ra-ôn Nê-cô, vua Ê-
díp-tô, đi lên sông Ơ-phơ-rát, hãm đánh vua A-
si-ri. Giô-si-a bèn đi ngữ người. Nhưng Pha-ra-
ôn vừa khi gặp người, bèn giết đi tại Mê-ghi-đô.
30 Từ Mê-ghi-đô, các tôi tớ chở thây người trên
xe về Giê-ru-sa-lem, rồi chôn người tại trong mồ
mả người. Dân của xứ chọn Giô-a-cha, con trai
Giô-si-a xức dầu cho người, và tôn người lên làm
vua thế cho cha người.
31 Giô-a-cha được hai mươi ba tuổi khi lên làm
vua; người cai trị ba tháng tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ
người tên là Ha-mu-ta, con gái của Giê-rê-mi ở
Líp-na.
32 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
theo trọn gương của các tổ phụ mình đã làm.
33 Pha-ra-ôn Nê-cô bắt giam người tại Ríp-la,
trong xứ Ha-mát, hầu cho người không cai trị tại
Giê-ru-sa-lem nữa. Lại, người bắt xứ tiến cống
một trăm ta lâng bạc và một ta lâng vàng.
34 Đoạn, Pha-ra-ôn Nê-cô lập Ê-li-a-kim, con
trai Giô-si-a, làm vua thế cho Giô-si-a, cha người,
và cải tên người là Giê-hô-gia-kim. Còn Giô-a-
cha bị bắt làm phu tù tại Ê-díp-tô, và người qua
đời tại đó.
35 Giê-hô-gia-kim nộp cho Pha-ra-ôn những
bạc và vàng ấy. Nhưng để lo cho có số tiền Pha-
ra-ôn đòi, thì người phải đánh thuế dân của xứ;

người định thuế vàng bạc mỗi người phải giữ đóng; đoạn người giao hết cho Pha-ra-ôn Nê-cô.
36 Giê-hô-gia-kim được hai mươi lăm tuổi khi
lên làm vua, và người cai trị mười một năm tại
Giê-ru-sa-lem. Mẹ người tên là Xê-bụt-đa, con
gái Phê-đa-gia ở Ru-ma.
37 Người làm điều ác tại trước mặt Đức Giê-hô-
va, theo trọn gương các tổ phụ mình đã làm.

24

1 Trong đời Giê-hô-gia-kim trị vì, Nê-bu-cát-
nết-sa, vua Ba-by-lôn, xâm lấy xứ. Giê-hô-gia-
kim thần phục người trong ba năm, rồi người
đổi ý và phản nghịch với người.
2 Đức Giê-hô-va khiến những quân Canh-đê,
quân Sy-ri, quân Mô-áp, và quân của dân Am-
môn đến đấu địch cùng Giu-đa, để hủy hại Giu-
đa, tùy theo lời Đức Giê-hô-va đã cậy miệng các
tiên tri, là tôi tớ Ngài, mà phán ra.
3 Tai họa này hẳn xảy đến cho Giu-đa bởi mạng
lịnh của Đức Giê-hô-va, đặng cất nước Giu-đa
khỏi trước mặt mình, vì cớ các tội lỗi Ma-na-se,
theo các điều người đã làm,
4 lại cũng tại cớ huyết vô tội mà người đổ ra; vì
người đã làm cho Giê-ru-sa-lem đầy huyết vô tội,
thì Đức Giê-hô-va không khứng tha thứ người.
5 Các chuyện khác của Giê-hô-gia-kim, những
công việc người, đều chép trong sử ký về các
vua Giu-đa.

6 Giê-hô-gia-kim an giấc cùng các tổ phụ mình,
và Giê-hô-gia-kin, con trai người, làm vua thế
cho người.
7 Vả, vua Ê-díp-tô không dám ra khỏi xứ mình
nữa, bởi vì vua Ba-by-lôn đã chiếm lấy xứ thuộc
về vua Ê-díp-tô, từ khe Ê-díp-tô cho đến sông
Ơ-phơ-rát.
8 Giê-hô-gia-kin được mười tám tuổi khi lên
làm vua; người cai trị ba tháng tại Giê-ru-sa-lem.
Mẹ người tên là Nê-hu-ta, con gái của Eân-na-
than ở Giê-ru-sa-lem.
9 Giê-hô-gia-kin làm điều ác trước mặt Đức
Giê-hô-va và theo trọn các gương của cha mình.
10 Trong lúc đó, các quân lính Nê-bu-cát-nết-
sa, vua Ba-by-lôn, đi lên vây thành Giê-ru-sa-
lem.
11 Nê-bu-cát-nết-sa, là vua Ba-by-lôn, cũng
đến trước thành, trong lúc các quân lính người
vây thành.
12 Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa, bèn cùng mẹ
mình, các tôi tớ mình, các quan tướng, và các
hoạn quan mình, đi ra đầu hàng vua Ba-by-
lôn. Vua Ba-by-lôn bắt người nhằm năm thứ tám
triều mình.
13 Y như lời Đức Giê-hô-va đã phán, người lấy
hết thảy những bửu vật của đền Đức Giê-hô-va
và những bửu vật của cung vua, đập bể các khí
dụng bằng vàng mà Sa-lô-môn, vua Y-sơ-ra-ên,
đã làm cho đền thờ của Đức Giê-hô-va.
14 Người dẫn đi cả dân Giê-ru-sa-lem, hết thảy
những quan tướng, và những lính chiến mạnh
mẽ, số là một muôn người; lại cũng bắt hết

thảy các thợ mộc và thợ rèn; chỉ còn lại những
thường dân của xứ.
15 Vậy, người đem Giê-hô-gia-kin đến Ba-by-
lôn; lại bắt đem đến Ba-by-lôn, thái hậu, hoàng
hậu, các hoạn quan, những người sang trọng
của xứ,
16 luôn với những người chiến sĩ, số là bảy
ngàn người, các thợ mộc và thợ rèn, số là một
ngàn người, cả thảy đều là người mạnh dạn có
tài chiến trận. Đó là những người mà vua Ba-by-
lôn bắt qua Ba-by-lôn làm phu tù.
17 Vua Ba-by-lôn lập Ma-tha-nia, cậu của Giê-
hô-gia-kin, làm vua thế cho người, đổi tên cho
là Sê-đê-kia.
18 Sê-đê-kia được hai mươi mốt tuổi khi lên
làm vua, và người cai trị mười một năm tại Giê-
ru-sa-lem. Mệ người tên là Ha-mu-ta, con gái
của Giê-rê-mi ở Líp-na.
19 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
và theo trọn các gương của Giê-hô-gia-kin.
20 Bởi cơn giận của Đức Giê-hô-va nổi lên, nên
Ngài giáng trên Giê-ru-sa-lem và Giu-đa những
tai họa này, cho đến đỗi Ngài trừ bỏ chúng nó
khỏi trước mặt Ngài. Sê-đê-kia bèn phản nghịch
vua Ba-by-lôn.

25

1 Năm thứ chín đời Sê-đê-kia, ngày mồng một
tháng mười, Nê-bu-cát-nết-sa, vua ba-by-lôn,
cùng cả đạo quân người, đến hãm đánh Giê-ru-
sa-lem. Người hạ trại trước thành, và đắp lũy
vây chung quanh thành.

2 Sự vây thành lâu dài cho đến năm thứ mười
một đời Sê-đê-kia.
3 Ngày mồng chín tháng tư, có sự đói kém lớn
trong thành, dân sự không có bánh.
4 Bấy giờ, quân Canh-đê làm lủng một lỗ nơi
vách tường thành; đoạn hết thảy quân lính đang
ban đêm đều chạy trốn bởi cửa ở giữa hai vách
thành gần vườn vua. Đường khi quân Canh-đê
vây thành, thì vua chạy trốn theo đường đồng
bằng.
5 Đạo quân Canh-đê bèn đuổi theo vua, và theo
kịp người tại trong đồng bằng Giê-ri-cô; cả cơ
binh người đều tản lạc và bỏ người.
6 Quân Canh-đê bắt vua, dẫn đến vua Ba-by-lôn
ở Ríp-la; tại đó chúng nó xét đoán người.
7 Chúng nó giết các con trai Sê-đê-kia trước
mặt người; đoạn, chúng nó móc mắt Sê-đê-kia
xiềng người bằng xích đồng, rồi dẫn người đến
Ba-by-lôn.
8 Ngày mồng bảy tháng năm, năm thứ mười
chín đời Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, quan
thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan, tôi tớ của vua Ba-by-lôn,
đến Giê-ru-sa-lem.
9 Người thiêu đốt đền thờ Đức Giê-hô-va, cung
của vua, và mọi nhà trong thành Giê-ru-sa-lem;
thiêu đốt luôn các nhà của người sang trọng.
10 Đoạn, đạo quân Canh-đê, vâng lịnh quan thị
vệ, phá đổ vách thành chung quanh Giê-ru-sa-
lem.
11 Quan thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan bắt dân cư còn
sót lại trong thành, luôn với những kẻ hàng đầu

vua Ba-by-lôn và đám dân còn lại khác, mà dẫn
đi làm phu tù.
12 Quan thị vệ chỉ chừa lại trong xứ những
người nghèo khổ hơn hết, đặng trồng nho và
làm ruộng.
13 Quân Canh-đê đập bể những trụ đồng, táng
đồng, và cái biển bằng đồng ở trong đền thờ của
Đức Giê-hô-va, rồi đem đồng ấy về Ba-by-lôn.
14 Chúng nó cũng đem đi những nồi đồng, vá,
dao, chén, và hết thảy những khí dụng bằng
đồng dùng vào việc thờ phượng.
15 Lại quan thị vệ ấy đem đi những lư hương,
chậu, và các vật bằng vàng, bạc.
16 Còn hai cây trụ, cái biển đồng, và các miếng
táng mà Sa-lô-môn đã làm cho đền thờ của Đức
Giê-hô-va, thì không thể cân được đồng của các
vật ấy.
17 Mỗi cây trụ có mười tám thước bề cao, trên
trụ có đầu đồng ba thước bề cao, có bao quanh
lưới và trái lựu cũng bằng đồng. Cây thứ nhì
trang sức lưới giống như cây trước.
18 Quan thị vệ bắt thầy tế lễ thượng phẩm Sê-
ra-gia, thầy phó tế lễ Sô-phô-ni, và ba người
canh giữ cửa đền thờ,
19 lại bắt trong thành một hoạn quan coi các
chiến sĩ, năm người trong các cận thần vua, thơ
ký của quan tổng binh lo chiêu mộ binh lính của
xứ, luôn với sáu mươi người của xứ cũng ở trong
thành;
20 quan thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan bắt dẫn hết
thảy những người ấy đến vua Ba-by-lôn, tại Ríp-

la.
21 Vua Ba-by-lôn khiến giết chúng nó tại Ríp-
la, trong xứ Ha-mát. Như vậy, dân Giu-đa bị bắt
đem đi khỏi xứ mình.
22 Còn về dân sự mà Nê-bu-cát-nết-sa đã chừa
lại trong xứ Giu-đa, thì vua Ba-by-lôn đặt Ghê-
đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, làm
quan tổng đốc.
23 Khi các quan tướng tức là ỗch-ma-ên, con
trai Nê-tha-nia, Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, Sê-
ra-gia, con trai Tan-hu-mết ở Nê-tô-phát và Gia-
a-xa-nia, con trai của Ma-ca-thít, và những quân
lính họ, đều hay rằng vua Ba-by-lôn đã đặt Ghê-
đa-lia làm quan tổng đốc, thì họ bèn đi đến
người tại Mích-ba.
24 Ghê-đa-lia thề với chúng và với quân lính
của chúng rằng: Chớ sợ những tôi tớ của Canh-
đê. Hãy ở trong xứ, thần phục vua Ba-by-lôn, thì
các ngươi sẽ được bình an.
25 Nhưng tháng bảy, ỗch-ma-ên, con trai Nê-
tha-nia, cháu Ê-li-sa-ma, về dòng dõi vua, đến
tại Mích-ba, có mười người đi theo, đánh Ghê-
đa-lia, và giết người luôn với người Giu-đa và
người Canh-đê ở với người.
26 Cả dân sự, từ nhỏ đến lớn, và những quan
tướng, bèn chổi dậy, đi đến xứ Ê-díp-tô, bởi vì
sợ người Canh-đê báo thù.
27 Năm thứ ba mươi bảy từ khi Giê-hô-gia-kin,
vua Giu-đa, phải giam, ngày hai mươi bảy tháng
mười hai, Ê-vinh-mê-rô-đác, vua Ba-by-lôn, năm
đầu tức vị, tha cho Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa,

ra khỏi ngục.
28 Người nói với Giê-hô-gia-kin lời hòa nhã, và
đặt ngôi người cao hơn ngôi các vua đồng với
người tại Ba-by-lôn.
29 Người biểu lột áo tù của Giê-hô-gia-kin, và
cho người ăn đồng bàn với mình trọn đời người.
30 Lại trọn đời người, vua hằng ngày lo phù
cấp lương thực cho người.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e